Ashab-ı Bedir'in İsimleri ve Fazileti

2. Baskı

Prof. Dr. Ünal KILIÇ

Hattat Cafer KELKİT

بسم الله الرحمن الرحيم

مولی الموحدین
حضرت علی

أصحاب بدر
١٤٣٣
جعفر
رضوان الله عليهم أجمعين

Ashab-ı Bedir'in İsimleri ve Fazileti

Ashab-ı Bedir'in
İsimleri ve Fazileti

Copyright © Nasihat Yayınları 2014
Bu kitaptaki metin ve resimlerin, tamamının veya bir kısmının, kitabı yayımlayan şirketin önceden yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi yada herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması ve depolanması yasaktır.

Yayın Numarası: 34

ISBN: 978-9944-774-27-7

Baskı:
SALMAT Basım Yayıncılık Ltd. Şti./ Ankara Tel: 0 312 341 10 20

2. Baskı
Mart 2014

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi Vakfı
Visan İktisadi İşletmesi
Zaviye Mahallesi Hacı Hulûsi Efendi Cad. No:71 (44700)
Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 54 Faks:(422) 615 28 79
www.nasihatyayinlari.com - facebook.com/nasihatyayinlari
twitter.com/NasihatYayin - visan@nasihatyayinlari.com

Ashab-ı Bedir'in İsimleri ve Fazileti

Prof. Dr. Ünal KILIÇ
Hattat Cafer KELKİT

Mart 2014
Ankara

İçindekiler

Takdim 11
Bedir Gazvesi'nin Önemi ve
Ashab-ı Bedir'in Fazileti 17
Bedir Ashabını Anmanın Fazileti 39
Ashab-ı Bedir'in İsimleri 47
Ashab-ı Bedir'in İsimleri (Arapça) 89

Takdim

Ay yüzlü Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Mekke'den Medine'yi hicret ettiğinde Medineli çocuklar ve gençler "Taleal bedru aleyna /Ay doğdu üzerimize" nidalarıyla onu karşılamışlardı.

Hicret; Allah'a ortak koşanlara karşı mü'minlerin açtığı çetin mücadelenin bir çıkış hareketi ve zaferidir. Hicret; İslâm kardeşliğinin temelinin atıldığı en mükemmel hadisedir. Hicret Müslümanların bir araya gelerek teşkilatlanıp devletleştiği en önemli harekettir. Onun hicreti, kâmil ve olgun hali, bir dolunay gibi karanlık devirleri aydınlatmış, etrafına güzellikler yaymıştır. Bu karanlıklar içinde çırpınan Mekkeli müşrikler kendi kurdukları putperest sisteme karşı en büyük tehdit olarak gördükleri Peygamber Efendimizin Medine'den çıkarılmasını istiyorlardı. Bunun gibi birçok sebepler ortaya çıkınca Bedir Gazvesi iki toplum arasında kaçınılmaz hale geldi.

Peygamberimiz Efendimiz (s.a.v) İslâm'ın ilk gazvesi olan Bedir'le komutanlık dehasını ortaya koymuş, Medine'de neşvü nema bulan İslâm cemaatinin itibarını yüceltmiş, yeni bir medeniyet inşa etmiş, dinimizin tebliği hususunda büyük bir mesafe kat etmiştir. Onun içindir ki, Bedir Gazvesi İslâm tarihinde

çok önemli bir yer teşkil etmektedir. Mekkeli müşrikler, kervanlarının derdine düşerken, İslâm Peygamberi yeni inkişaf eden bir manevî gücün karşısında hiç kimsenin dayanamayacağını, mutlak zaferin İslâm'ın olduğunu ortaya koymuştur.

Bedir; kervan mallarını ele geçirmekle düşmanla savaşmak arasında muhayyer kılınan Müslümanların Allah yolunda cihadı tercihidir. Bedir; Medine'deki Ensar ve Muhacir'lerin İslâm için her hususta fedakârlığa hazır olduğunun, gerekirse canlarını bile verebileceklerinin beyan edildiği bir takvimdir.

Bedir Gazvesi, Peygamber Efendimizin talim ve terbiyesiyle, büyük bir şerefle Allah'ın dini için çarpışıp, can feda edecek şekilde kâmil iman sahibi insanların yetiştiğinin müjdesidir. Bedir; savaşın kesin olarak vuku bulacağını anlayan mü'minlerin, Allahu Teâlâ'nın yardımını dileyerek: "Ey Rabbimiz, düşmana karşı bize yardım et. Ey yardım isteyenlerin yardımına koşan, bize yardım et!" diye ellerini duaya açtıkları vakittir.

Ve Yüce Rabbimizin melekleri yardıma gönderip: *"Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla kalbiniz yatışsın diye yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafındandır. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir."* (8/Enfal, 10.) ilahi mesajıyla müjdelediği ândır.

Bedir, Hz. Cebrail (a.s.)'ın beş yüz melekle ordu-

nun Ebu Bekir (r.a.)'in de içinde bulunduğu sağ cenahına, Hz. Mîkail (a.s.)'in de yine beş yüz melekle Hz. Ali (r.a.)'nin içinde bulunduğu sol cenahına ve daha sonra binlerce meleği gönderen Allah'ın desteğiyle savaştığı bir ilahi lütuf tablosudur. Hz. Hamza (r.a.), Hz. Ali (r.a.) ve Ubeyde b. Haris (r.a)'ın öncülüğünde mücahidlerin, "Allah Allah" nidalarıyla kâfirlerin üzerine kılıç salladığı ilk büyük gazvedir.

Bedir; Rasûlullah (s.a.v.)'a, Cenab-ı Allah'ın vaat ettiği yardımın tahakkuk ettiği gündür. Allah ve Rasûlüne karşı gelenlerin ebedî olarak mağlup olacaklarının dünya tarihine altın harflerle yazıldığı zaman dilimidir. Peygamberimizin yerden bir avuç toprak alarak onlara doğru atmasıyla, müşriklerin gözlerine ve hatta burun deliklerine toprak isabet etmesiyle sersemledikleri bir ilahi nusret mevsimidir. Mü'minlerin savaştan galip gelerek Allah'ın dinini bütün cihana hâkim kılma mücadelesinin dönüm noktasıdır.

Bedir; Ebû Cehil'in Afra Hatunun iki oğlu Avf ile Muavviz'in kılıç darbeleriyle yere düşürüldüğü, İbn Mes'ûd (r.a.)'un son darbesiyle öldürüldüğü savaştır. İşte bu hareket aslında; Hz. Muhammed (s.a.v.)'in yolundan gidenlerin bütün cihandaki cehaleti yok edip, İslâm'ın nuruyla aydınlatacaklarının ilanıdır. Allahu Teâlâ katında razı olunancak dinin İslâm olduğuna dair apaçık delilin beyanıdır.

Bedir; zaferi gören müşriklerin "Muhakkak ki Mu-

hammed, âhir zamanda gönderileceği va'dedilen peygamberdir. O, davasını sonuna kadar götürecek ve hiç kimse de ona karşı direnemeyecektir." dedikleri itiraf zamanıdır. Bedir; katı taştan daha sert olan kalplerin yumuşadığı, iman nuruyla dolduğu bir aydınlık ışığıdır.

Bedir; atlar, develer, kılıçlar, mızraklar ve kalkanlarla teçhizatla donanmış, kibirli müşrik ordusunun İslâmiyet'in yeryüzünden silinmesi niyetine verilmiş bir cevap, az doğrunun çok eğriye olan muzafferiyetidir.

Bedir; Müslümanlardan can feda eden şehitlerin cennetle müjdelendiği, sağ kalanların faziletlerinin yüce olduğunun bizzat Peygamberimizin mübarek dudaklarından döküldüğü ab-ı hayattır. Ashab-ı Bedir'in mertebelerinin yüceldiği, övüldüğü, Peygamberimizin ve Allah'ın medhine mazhar olduğu zafer hediyesidir.

Bedir; esirleri öldürmeyi değil, onları topluma faydalı kılmak için, okuma yazma öğretmeleri karşılığında serbest bırakan bir hoşgörü ve insanlık dersidir. Bedir; kuyuların ele geçirilmesiyle, Şam ticaret yolunun güven altına alınması ve ekonomik açıdan mü'minlerin daha müreffeh şartlara ulaşabilmesi için bir ticari hamledir.

Bedir; Mekke'de kalıp savaşa katılmayanların haberi duyunca yıkılışı, savaşa gelmeyen ve yerine

paralı asker gönderen Ebû Leheb'in bir hafta sürmeden kahrından ölüşüdür. Bu ölüm aslında Peygamberimize itiraz edenlerin dünya ve ahirette kahrolacaklarının en bariz işaretidir.

Hac ve umre ziyaretine giden kardeşlerimiz çeşitli mekânlara ziyaretlerde bulunurlar. Bu güzergâhlar içerisinde Bedir Gazvesinin yapıldığı Bedir Kuyuları ve çevresi yoktur. Geçtiğimiz yıllarda bir umre ziyaretinde Müteveli Heyet Başkanımız H. Hamidettin Ateş Efendi bu mekânları görmek istediğini beyan edip, Suudlu hatırı sayılır mihmandarımız Şeyh Said'in yardımlarıyla, Bedir Kuyularını ziyaret için grubumuza özel izin aldık. Üç yüz kişilik grubumuzla ziyaretimizi gerçekleştirdik. Bizim oraya varmamızdan birkaç saat önce bir kum fırtınası çıkmış olmalı ki, gittiğimizde sanki savaş tablosunu andıran bir havayla karşılaştık. Rüzgâr bazı hurma ağaçlarını yere yatırmış, etraf toz duman içindeydi. Ariş Mescidi'nin bulunduğu yerde sünnete uygun konakladık. Hemen mescidin arka tarafındaki su kuyularını ziyaret ederken, mihmandarımızın anlattığı savaş tabloları gözümüzün önünde canlanırken, o ânı yaşamış gibi olduk. Peygamberimizin ordusunda bir nefer olarak İslâm uğruna can feda eden sahabi efendilerimizin izini takip etmeye çalıştık. Şehitlerimizin isimlerinin yazılı olduğu mermer levhaya bakarken, gözyaşları içerisinde onların kahramanlıklarını dinledik. Tekrar Ariş Mescidi'nin önüne geldiğimizde arkadaşlarımız semaverleri yakmış çay hazırlamışlardı, sükûnetle

sohbete oturduk. Kıymetli mihmandarımız Şeyh Said cebinden çıkardığı Ashab-ı Bedir'in isimlerini içeren bir kitapçığı okumaya başladı. Huzurla dinledik ve sonunda dua ettik.

İşte geleneğimizde de olan Ashab-ı Bedir'in isimlerini yâd etmek, onları anarak dua etmek, Peygamberimizin ve kutlu ashabının kahraman mücadelelerini hatırlamak maksadıyla, benzer kapsamda bir kitap hazırlayıp siz kıymetli gönül dostlarımızın istifadesine sunmayı o zaman niyet etmiştik. Cenab-ı Allah nasip etti. Bugün elinizdeki eser "Ashab-ı Bedir'in İsimleri ve Faziletleri" hakkında bilgiler içermektedir.

İslâm'a hizmet edenlerin her yönden kuvvet bulması, millet ve memleketin selameti, İslâm beldelerinin huzur ve salahı, insanlığın kurtuluşu ile aile mutluluğu, gönül huzuru ve bütün duaların kabul olması için okunabilecek bu mübarek isimler, inşallah gönül dünyamızda niyaz çiçekleri açtırır. Eserin yayınlanması için bizleri teşvik eden Vakıf Mütevelli Heyet Başkanımız H. Hamidettin Ateş Efendi'ye şükranlarımızı arz ederiz. Kitabı yayına hazırlayan Prof. Dr. Ünal KILIÇ ve Hattat Cafer KELKİT'e teşekkür ederiz.

Hayır dualarınızın Cenab-ı Allah katında makbul olmasını diler, kalbi muhabbetlerimizle selamlarız.

24. 01. 2013

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi Vakfı
Mütevelli Heyeti

Bedir Gazvesi'nin Önemi ve Ashab-ı Bedir'in Fazileti

Prof. Dr. Ünal KILIÇ•

Kur'ân-ı Kerim'de ismine yer verilen iki gazveden birisidir Bedir Gazvesi (Diğeri Huneyn)dir.[1] Bedir Gazvesi'ni önemli kılan husus onun İslâm tarihi açısından adeta bir dönem noktası olmasıdır. Aslında barış ve esenlik kökünden gelen ve savaş yerine barışı asıl olarak benimseyen İslâmiyet daha çok güler yüz, güzel söz ve hikmetli söylemlerle kendisini kabul ettirmiş, ona inananların da temel özellikleri bu doğrultuda şekillenmiştir. Bununla birlikte tarih boyunca şiddete başvuran ve sadece kendi dinlerine inanmayanlara değil aynı zamanda dindaşlarına karşı da çok kanlı ve acımasız savaşlar gerçekleştiren İslâm düşmanlarının asılsız söz ve propagandalarıyla on dört asırlık mazisi barıştan yana, yaratılana sırf yaratandan ötürü merhamet etmeyi inancının gereği olarak gören Müslümanlar, bu gün saldırgan, şiddet yanlısı hatta terörist gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.

Bilindiği gibi Hz. Peygamber (s.a.v.) Mekke döneminde, on üç yıl boyunca mü'minlere, ne tür saldırılara maruz kalırlarsa kalsınlar, kendilerine saldıranlara hiçbir şekilde şiddetle karşılık vermemelerini emretmiştir. Mekke dönemi boyunca ekonomik, sosyal ve psikolojik saldırılarla bunalan Müslümanlara *"Sabrediniz, tahammül gösteriniz, çünkü ben savaşmakla emrolunmadım"* diyerek şiddete asla şiddetle karşılık vermeyen Hz. Peygamber (s.a.v.), tatlı dille, güler yüzle, güven ve emniyet telkin eden hareketleriyle davasını anlatmaya devam etmiştir. Kendisine inanmayanlara karşı ise her hangi bir zorlamada bulunmadan insanî ilişkilerini devam ettirmeye çalışmıştır. Fakat müşrikler, Müslümanların barıştan yana olan tavrından da cesaret alarak gün geçtikçe Müslümanlara karşı uyguladıkları şiddetin dozunu artırmayı sürdürmüşlerdir. Bu durum karşısında Hz. Peygamber (s.a.v.), tahammül sınırlarını zorlayacak tarzda sabretmiş hatta doğup büyüdüğü, türlü türlü hatıralarının olduğu eş ve dostunun bulunduğu Mekke'yi terk etmek zorunda kalmış ancak, bu fedakârlığı ve feragati bile müşrikler için yeterli görülmemiştir. Öyle ki hicretten sonra da Medine'de bin bir zorluk içerisinde yaşamını sürdürmeye çalışan Müslümanlara karşı Mekke müşriklerinin zulümleri organizeli bir şekilde devam etmiştir. Medineli işbirlikçilerinin de desteği ile Mekkeliler, dost ve müttefikleri olan civar kabilelerin hatta ehl-i kitaba mensup Yahudilerin de yardımlarıyla Medine'yi

de Müslümanlara dar etmeye çalışmışlardır. Oysa Medine'de Hz. Peygamber (s.a.v.) sadece kendi can güvenliğinden değil aynı zamanda orada yaşayan mü'minlerin hatta 'Medine Vesikası' gereği Yahudiler ve putperestlerin de emniyetinden sorumlu hale gelmişti. Zira o (s.a.v.), Medine'de, risâlet göreviyle birlikte riyâset yani siyasî liderlik görevini de üstlenmiş bir kişiydi. Dolayısıyla kişisel veya bir grup vefakâr sahâbesiyle birlikte kendilerine karşı sergilenen zulümlere karşı sabretmeleri söz konusu olabilirdi ancak, koca bir toplumun her türlü güvenliği ona emanetken Peygamberimizin saldırılar karşısında daha fazla sessiz kalması düşünülemezdi. Nitekim cihada izin veren ayetlerle, Müslümanların en azından aynıyla karşılık verme çerçevesi dâhilinde düşmana mukabele-i bi'l-misilde bulunmalarının yolu açılmış oluyordu. Böylece düşmanca tutumlar içerisinde olanlara "Biz Medine toplumu olarak mal, can, ırz namus ve dinî bakımdan kendimizi her türlü saldırıya karşı koruyacağız, mecbur kalmamız durumunda gerekirse silah da kullanabiliriz" mesajı verilmeye çalışılıyordu.

Müşrikler, Mekke'de yaptıklarını Medine'de de devam ettirmekten vazgeçmemişler, bu sefer de Müslümanlara Medine'de saldırılar düzenlemeye başlamışlardı. Dolayısıyla Müslümanlar Medine'de yaşayan diğer insanlarla birlikte şehirlerini, mallarını, canlarını ve kutsal saydıkları her türlü değerlerini korumak üzere düşmanla mücadele etmişlerdir.

İslâmî tebliğ bakımından barışın ne derece faydalı ve sonuç alma bakımından ne kadar etkili olduğunu bilen Hz. Peygamber (s.a.v.), mümkün mertebe savaşsız çözümleri zorlamış, savaşmak durumunda kaldığında ise en az zayiat vererek ve verdirerek düşmana galip gelmeye çalışmıştır. Medine dönemi boyunca 27 kere gazveye çıkan Hz. Peygamber (s.a.v.)'in, bu hassasiyeti sebebiyle gazvelerden sadece 9 tanesinde savaş olmuş diğerleri her hangi bir çatışma gerçekleşmeden neticelendirilmiştir. Üstelik bu gazvelerde öldürülen gayrimüslim sayısı ile şehidlerin adedi 400-500 civarında kalmıştır. Bu durum bile Hz. Peygamber (s.a.v.)'in barışı ne denli önemsediğini göstermesi bakımından önemli bir göstergedir.

Aslında bir savaş söz konusu olduğunda galip gelmek veya mağlup olmak mukadderdir. Dolayısıyla galibiyet veya mağlubiyet üzerinde fazla durmamak, galibiyetin hangi unsurlarla elde edildiği veya mağlubiyetin hangi kusurlar sebebiyle gerçekleştiği üzerinde durup gerekli derslerin çıkartılması daha uygun olur. Belki Müslümanların genelinin katılımıyla gerçekleştirdiği en önemli ve ilk gazve olan Bedir Gazvesi de bu bakımdan fazla abartılmamalıdır. Ancak Bedir Gazvesi'ni önemli, ayrıcalıklı ve durmadan anlatılmaya değer kılan çok önemli sebepler vardır.

En kısa anlatımıyla Bedir Gazvesi şu şekilde

gerçekleşmiştir: Hicretin ikinci yılı Ramazan ayı içerisinde Mekkelilerin 30-40 kişi nezaretindeki ticaret kervanı Suriye'den dönerken Medine'deki Müslümanlar tarafından kuşatılarak ele geçirilmek istenmiş, bunu mukabil kervandakilerin imdat çağrısı neticesinde hazırlanıp yola koyulan ve Müslümanlara hadlerini bildirmek isteyen Mekke müşrikleri, daha sonra kervanın kurtularak Mekke'ye gelmesine rağmen kararlarından vazgeçmeyerek yollarına devam etmişlerdir. Diğer taraftan kervandaki malları ele geçirerek, Mekke'de müşrikler tarafından kendilerinin şehirden çıkartılmalarından sonra el konulan mallarının hiç değilse bir kısmını geri alabilmeyi uman Müslümanlar, kervanın kaçışı sonrası istişare neticesinde Medine'ye saldırmak üzere yola çıkmış bulunan müşriklerle savaşmaya karar vermişlerdir. Neticede Bedir ovasında gerçekleşen çarpışmada Müslümanlar (305 kişi idiler) mutlak galibiyet elde etmişler, Mekkeliler (950 kişi idiler) ise mağlup olmuşlar; çok sayıda ölü ve esir vermişlerdir.

Aslında son derece sıradan bir savaş gibidir bu haliyle Bedir Gazvesi. Dolayısıyla da üzerinde fazla durmaya değmez gibi görünmektedir. Oysa Bedir Gazvesi ve bu gazvede Hz. Peygamber (s.a.v.)'le birlikte mücadele eden Müslümanlar, hem Kur'ân hem de hadislerde kapsamlı bir şekilde ele alınmış, Bedir Mücahitleri'nin sahâbîler arasında ayrıcalıklı bir konumlarının olduğu ifade edilmiştir. Üstelik bu

durum sadece Hz. Peygamber (s.a.v.) dönemiyle sınırlı kalmamış daha sonraki zamanlarda da Müslümanlar tarafından genel bir anlayış olarak benimsenmiş ve Bedir Mücahitleri'nin fazilet bakımından ashabın önde gelenlerinden olduğu kabul edilmiştir.

Bedir Gazvesi son derece manidar olaylara sahne olmuştur. Esasen Müslümanlar, Allah'ın dinini daha rahat ve geniş çapta tebliğ edebilmek ve dinlerinin gerektirdiği gibi yaşayabilmek ümidiyle sıkıntıya girmişler, çeşitli fedakârlıklarda bulunmak zorunda kalmışlardı. Hicret edenler canları dışında her şeylerini gerilerinde bırakıp Medine'ye giderken Medine'nin yerli ahalisi, elde avuçta ne varsa Muhâcir kardeşleriyle paylaşmışlar, onların mağduriyetlerini kardeşlik duyguları içerisinde gidermeye çalışmışlardır. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in tesis etmeye çalıştığı "muâhat" yani din kardeşliği çerçevesinde mekân, ırk, sosyal statü, ekonomik durum vb. unsurları bir kenara bırakarak gerçekten kardeş gibi hareket eden Ensâr ve Muhâcir bu kardeşliği sadece sosyal ve dini yaşamda değil savaş ortamında bile devam ettirmiştir. Öyle ki, Akabe'de şehirlerine davet ettikleri Hz. Peygamber (s.a.v.) ve Mekkeli Müslümanlara Medine'ye bir saldırı olduğunda sizi koruyacağız sözü veren Medineli Ensâr[2] ilk defa bu savaşta, verdiği sözün bir adım ötesine geçerek her an sizinle birlikte olacağız demeye başlamış ve bu sözünü ilk olarak da Bedir'de

uygulamaya koymuştur.[3] Akabe görüşmelerinde verilen söze göre Ensâr bir saldırı durumunda Muhâcir'i koruma sözü vermiş, bunun dışında bir sorumluluk altına girmemişti. Fakat Hz. Peygamber (s.a.v.)'in Medine'de tesis ettiği kardeşlik o kadar benimsenmişti ki Ensâr, Muhâcir kardeşlerinin çağıracağı her yere mazeretsiz iştirak edeceğini Bedir Gazvesi ile göstermiştir. Bedir Gazvesi'nden önce Medine'de müşriklere karşı çeşitli gazve ve seriyyeler düzenlenmiş ancak, bunlarda sadece Muhâcirler yer almış, Ensâr ise Akabe'deki sözlerinde durarak doğrudan Medine'deki Müslümanların savunma ve genel güvenlikleriyle alakalı olarak görmedikleri bu seferlere katılmamışlardı. Bedir Gazvesi her iki grubun birlikte savaşa çıktığı ve omuz omuza mücadele ettiği ilk gazve olmuş, kardeşlik dayanışmasının istisnasının olamayacağı, bir takım hesaplar yapılarak kardeşinin yanında yer almamanın kardeşliği sözde bırakacağı bir anlayış haline gelmiştir. Bu gazveyle birlikte Ensâr-Muhâcir kardeşliği iyici perçinlenmiş, bu iki grup adeta et ve tırnak gibi birbirinin tamamlayıcı unsuru haline gelmiştir. Onlar, birlikte çıktıkları kutlu yolda mutluluk asrını yani asr-ı saadeti yine birlikte inşa etmişlerdir.

İlk olmak cesaret ister, azim ister daha da önemlisi fedakârlık ister. Buna mukabil ilk olanlar müspet veya menfi olarak öncüdürler, önde zikredilirler, liste başına, sıranın en ön tarafına yerleştirilirler. Sahâbîler için de durum bu şekildedir. Hz. Peygamber

(s.a.v.)'in sohbetinden feyiz alan onu bir an bile olsa görme şerefine nail olan herkes aslında sahâbîdir. Bununla birlikte sahâbîler arasında da elbette fazilet bakımından bir takım farklılıklar söz konusudur. Nasıl ki sahâbîler, sahâbî olma fırsatını elde edemeyen Müslümanlara karşı fazilet bakımından daha üstün bir konumdaysa sahâbîlerin de bazıları, İslâm'a girmedeki öncelikleri, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yanı başında yer alarak ona zor zamanlarda yardımcı olmaları ve İslâmiyet için yapıp ettikleriyle diğerlerinden daha faziletli sayılmışlarıdır.[4] Mesela, Kur'ân'da Muhâcirler hep Ensâr'dan önce zikredilirken gerek Ensâr'ın gerekse Muhâcirunun ilklerinin ilkleri daha faziletli olarak değerlendirilmişlerdir.[5] Zira ilk olmak, zor zamanda Peygamberin yanında yer almak, Müslüman olmanın adeta ateşten bir koru ele almak kadar zor olduğu dönemlerde Müslüman olup İslâmiyet için çalışmalar yapmak daha sonra nispeten Müslümanların güçlenip rahatladığı dönemlerde Müslüman olmak gibi değildir. Bedir bu bakımdan da önemlidir. Zira bu gazveye katılanlar hem Ensâr'ın hem de Muhâcirunun İslâm'ı ilk olarak benimseyenlerindendir. Ayrıca Bedir Ashabı ilk Müslümanlardan olmaları dışında en önemli ve büyük çaptaki gazvede de Hz. Peygamber (s.a.v.)'le birlikte bulunmuşlar, içerisinde bulundukları silah, binit vb. mahrumiyetleri önemsemeksizin imanlarına, Rasûlullah'a olan bağlılıklarına ve Allah'a olan tevekküllerine güvenerek ölüme adeta gülümseyerek

koşmuşlardır. Böylece çetin bir imtihana ilk olarak giren ve herkesten önce başarılı neticeyi alanlar da onlar olmuşlardır. 950-1000 kişilik son derece donanımlı müşrik ordusu karşısında 300 küsur sayıda ve donanım bakımından zayıf durumdaki Bedir Ashabı iman, tevekkül ve fedakârlıklarıyla netice ne olursa olsun Rasûlullah ile birlikte hareket etmişler, başka hesaplar yapmamışlardır. Onlar, kendilerindeki şahadet arzusu, düşmandaki ölüm korkusu var olduğu müddetçe sayı, silah ve harp tekniğinin neticeyi belirlemede çok da etkili olmayacağını düşünmüşlerdir.

Hz. Peygamber (s.a.v.) hayatı boyunca kendisine düstur edindiği şekilde Bedir'de de galibiyet için gerekli her türlü tedbiri almış, maddî ve manevî hazırlıkları gerçekleştirdikten sonra savaşa girişmiştir. Savaş için maddî hazırlıklar arasında sayılabilecek pek çok tedbiri almış; ordusunu motive etme, savaş alanına düşmandan önce gidip stratejik mevziiyi tutma, etraftan toplanılan taşları düşman saldırıları karşısında hem siper hem de silah olarak kullanabilme, güneşi kendi ordusunun arkasına düşmanın ise önüne gelecek şekilde savaş düzeni alma, sahâbîlerin savaş esnasında birbirlerini tanıyabilmeleri için parolaların kullanılması, savaşın idaresi için yüksekçe bir platform oluşturularak hâkim mevkiden ordunun sevk ve idaresi vb. pek çok tedbirle düşmana galip gelinmeye çalışılmıştır. Diğer taraftan Hz. Peygamber (s.a.v.), manevî olarak da

üzerine düşeni yapmış; sahâbesine cihadın kutsiyeti ile şehitlik veya gaziliğin ne derece büyük rütbeler olduğunu anlatmıştır. Ayrıca o (s.a.v.), bu gazvenin İslâmiyet'in istikbali için taşıdığı önemi de sahâbesine anlatmış ve onları bu hususlarda hiçbir tereddüde yer vermeyecek bir tarzda ikna etmiştir. Bunlara ilaveten Rasûlullah (s.a.v.), gazve öncesi geceyi dua ve niyazla geçirmiş, sabahlara kadar Cenab-ı Allah'a niyazda bulunmuştur. Hz. Peygamber (s.a.v.) duasında bu ordunun mağlup olması durumunda İslâmiyet'in savunmasız hale geleceği, düşmanın saldırılarına dur diyecek bir güç kalmayacağını, dolayısıyla mutlak surette bu gazvenin Müslümanların galibiyeti ile neticelenmesi gerektiğini gerekçe göstererek galibiyet için yardım niyazında bulunmuştur. Öyle ki Hz. Ebû Bekir'in rivayetine göre çadırında gece boyunca zafer için yardım niyazında bulunan Hz. Peygamber (s.a.v.), secdeye kapanmış, saatlerce secdede gözyaşı dökmüş, hatta gözyaşları ile secde yaptığı yeri ıslatmıştır. Peygamberimiz el açıp niyazda bulunurken o kadar içten dua ile niyazda bulunmuştur ki sırtındaki hırkanın yere düştüğünün farkına bile varmamıştır. Arzulanan neticeye ulaşmak için maddî ve manevî her türlü tedbir alındıktan sonra Cenab-ı Allah'ın yardımda bulunmaması düşünülemez. Sadece dua ve niyazda bulunarak başarıya ulaşabilmek için gerekli maddî tedbirleri ihmal etmek veya her türlü önlemi almakla birlikte Allahu Teâlâ'dan dua ve niyazda bulunarak hayırlı

bir netice için yardım talebinde bulunulmaması durumunda her halde Cenab-ı Allah'ın yardım ve desteği beklenemez. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in başarıya ulaşmak için genel düsturu her zaman maddî planda üzerine düşen sorumlulukları yerine getirdikten sonra manevî olarak da Allahu Teâlâ'nın inayet ve yardımını talep etmek şeklinde olmuştur. Bir anlamda o hem fiilî hem de kavlî dua ile her şeye kadir olan Allahu Teâlâ'dan talep de bulunmuştur. Bedir Gazvesi esnasında Müslümanlar Allahu Teâlâ'nın pek çok yardımına mazhar olmuşlardır. Diğer pek çok savaşta olduğu gibi bu savaşta da meleklerin yardımı Müslümanlarla beraber olmuş, ancak sadece Bedir Gazvesi'nde meleklerin fiilen savaştıkları ifade edilmiş diğerlerinde ise meleklerin bizzat savaşmakla değil, savaş meydanında yer almakla Müslümanlara manevî bakımdan destek oldukları ifade edilmiştir. Ayrıca Bedir öncesinde düşmana kendi sayıları çok, Müslümanların sayıları ise olduğundan daha az gösterilerek onların kendilerine aşırı şekilde güvenerek tedbirsizce davranmaları, böylece Müslümanların galibiyet için daha avantajlı duruma geleceği de bizzat ayet-i kerime ile ifade edilmiştir. Bedir Gazvesi'nde bunların dışında da pek çok mucize ile Müslümanların desteklendiğine dair Kurân-ı Kerim'de çok sayıda ayet yer almaktadır.[6]

Bedir Gazvesi, Müslümanların mutlak manada muzaffer oldukları bir savaştır. Bu savaşta müşriklerin elebaşlarından çoğu öldürülmüş, böylece

Müslümanlar, Mekke müşrikleriyle mücadelelerinde daha avantajlı konuma gelmişlerdir. Her ne kadar Mekkeliler Bedir'den sonra da Müslümanlarla mücadeleye devam etmişlerse de en zalim ve gaddarları Bedir'de öldürüldüğü için daha yumuşak bir üslupla mücadelelerini sürdürmeye başlamışlardır. Şayet Bedir'de müşriklerin elebaşları öldürülmemiş olsaydı Müslümanların onlarla mücadelesi daha çetin ve kanlı geçebilirdi.

Bedir, fedakârlığın ve vefakârlığın, cesaret ve kahramanlığın insanı hayretlere düşüren en güzel numunelerindendir. İki ordu karşı karşıya geldiğinde herkes gördü ki kılıçlarının önünde en yakınlarının da yer aldığı akraba, komşu ve hemşerileri vardı. O döneme kadar hep kabile esaslı gruplaşmaların hâkim olduğu Arap toplumunda, asabiyet ile inancın karşı karşıya geldiği ilk önemli olay Bedir Gazvesi'dir. Zira bu savaş esnasında aynı kabileye, hatta aynı aileye mensup insanlar, inanç esaslı olarak farklı taraflarda bulundular. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in amcalarından Hz. Hamza (r.a.) Müslümanların, Abbas (r.a.) ise müşriklerin saflarında yer aldı. Hz. Ebû Bekir (r.a.) o ana kadar Müslüman olmamış oğlunu karşısında bulurken müşriklerin saflarından saldıran Utbe'ye İslâm için mücadele etmek üzere kendini adamış olan oğlu ona "dur" dercesine karşı koymaya çalıştı. Hz. Ömer (r.a.) ise Allah rızası için çıkmış olduğu bu gazvede müşrikler arasında yer alan dayısının gırtlağına kılıcını dayamakta tereddüt

göstermeyenlerden sadece birisini teşkil ediyordu. Bu zamana kadar hep kabilesi uğruna kan dökmeyi, ölmeyi öldürmeyi kutsal bir değer olarak gören Araplar, bu defa kabile asabiyetini hiçe sayarcasına bir ideal uğruna babalarıyla, kardeşleriyle savaştılar. Dolayısıyla Bedir'de Muhâcirler en yakın akrabalarıyla gırtlak gırtlağa gelerek en ağır bir imtihandan geçtiler.

Diğer taraftan Ensâr'ın tabi tutulduğu imtihan da kolay değildi. Ensâr o zamana dek Müslümanlara sığınma hakkı tanıyarak Kureyşliler ve müttefiklerini sadece dışlamakla kalmışlardı. Oysa bu gazve ile ilk defa onlarla savaşacaklar ve uzun sürecek bir savaşın tohumlarını atacaklardı. Bu da büyük bir imtihandı, çünkü birkaç bin nüfusa sahip bir şehrin tüm Arabistan'a karşı savaşın yükünü taşıyacağı anlamına geliyordu. Her iki grubun da karşı karşıya kaldığı durum gerçekten zor ve sıkıntılıydı. Sadece hakkı samimiyetle kabul etmiş ve batılla tüm bağlarını koparmış olanlar böyle zor bir imtihandan başarıyla çıkabilirdi.

Bedir, gerek Mekke gerekse Arap yarımadasındaki müşrikler üzerinde büyük tesirler oluşturmuş hatta Medine'deki müşriklerden bazıları bile Bedir sonrası Müslümanların gücünü anlayarak gerçekte müşrik olmakla birlikte Müslümanlıklarını ilan ederek münafıklık üzere toplumda yaşamlarını sürdürmeye başlamışlardır.[7] Aslında Bedir'in öneminin

anlaşılması bakımından Müslümanların zafer sonrası elde ettikleri kazanımlar ve bundan duydukları sevinçten ziyade Mekke ve civarındaki müşrikler üzerinde nasıl etkiler bıraktığına bakmak uygun olacaktır.

Kaynaklarda anlatıldığına göre Mekkeliler mutlak galibiyet ve Müslümanları daha da güçlenmeden tamamen imha etmek maksadıyla çıktıkları ve zaferden kesinlikle emin oldukları bu sefer sonunda uğradıkları mağlubiyetin etkilerinden uzun süre kurtulamamışlardır. Öyle ki Bedir'den sonra müşrikler tarafından Müslümanlara karşı düzenlenen her bir savaşın asıl sebebi Bedir'in intikamını almak olmuştur. Ancak hiçbir zaman Bedir'e denk bir şekilde Müslümanlara zarar verememişlerdir. Zira Bedirle birlikte Müslümanlar, var olma savaşı ve İslâmiyet'in devamı noktasında ölüm kalım mücadelesini kazanmışlar, bundan böyle zaman zaman uğradıkları bazı mağlubiyetler onlarda, sadece ufak tefek sendelemelere yol açsa bile asla onları yıkamamıştır.

Bedir'de 70 civarında en güçlü ve azgın adamlarını kaybeden Mekkeliler bir o kadar da esir vermişler, böylece kervandaki mallarını kurtarmakla birlikte elde ettikleri kârın tamamından daha fazlasını esirlerini kurtarabilmek için Müslümanlara fidye olarak vermek zorunda kalmışlardır. Elde edilen fidyelerle Müslümanlar, hicret sonrası içerisine

düştükleri ekonomik sıkıntılardan bir nebze de olsa kurtulurken müşrikler, yüklü miktarda para vermenin yanı sıra bundan böyle Suriye'ye yönelik ticarî seferler düzenleyemeyeceklerini, zira Medine'deki Müslümanların kontrolünde olan Mekke-Suriye kervan yolunun Bedirle birlikte tamamen Müslümanların kontrolüne geçtiğini şimdi daha iyi anlamışlardır. Bu durum ticaretle hayatlarını devam ettirmek zorunda kalan Mekkelilerin ticaretlerinin yarısından fazlasının durması anlamına geliyordu.

Silah ve binit miktarı kadar asker sayısı bakımından da Müslümanlardan kat kat fazla olan Mekke müşriklerinin daha Mekke'den çıkmadan başlattıkları ve yol boyunca uğradıkları bölgelerde, misafir oldukları kabileler arasında düzenlemiş oldukları eğlenceler, galibiyetten emin bir şekilde yaşanılan zafer sarhoşluğu mağlubiyetle birlikte yerini müthiş bir hayal kırıklığına, mahcubiyet ve üzüntüye terk etmiştir. Mağlubiyet Mekkelilerin bölgedeki dostları veya onların nüfuzundan çekinen pek çok kabilenin bakış açısında da değişmelere yol açmış, bundan böyle Mekkelilerin civardaki saygınlığı yara almıştır. Buna mukabil Müslümanların bölgede bir güç olarak bilinip kabul edilmesi söz konusu hale gelmiştir. Bedir mağlubiyetinden sonra Mekkeliler, günlerce gözyaşı döküp intikam yeminleri ederken yıkanmamaya, eşleriyle yatmamaya, tıraş olmamaya ve tırnaklarını kesmemeye yemin etmişlerdir. Hatta bazıları Müslümanların eline esir olarak düşen yakınlarını

kurtarmak üzere teşebbüste bulunmamaya bile yemin etmişler, "O kadar insanımız öldürüldükten sonra bir de fidye vererek Müslümanları zenginleştirelim mi" diyerek mağlubiyetten duydukları üzüntüyü ifade etmişlerdir.

İslâm'ın istikbali için Bedir sağlam bir temel oluşturmuş, inananlarla inanmayanların safları tam anlamıyla netleşmiş, inananlar savaş esnasında olduğu gibi daha sonraki dönemlerde de bir birleriyle kenetleşerek inanç temeline dayalı kardeşliğin güzel numunelerini ortaya koymuşlardır. Bu sebeple de Kurân-ı Kerim, Bedir Gazvesi'nin gerçekleştiği günü "Furkan Günü" yani Hak ile batılı birbirinden ayıran gün olarak isimlendirmiştir.[8]

Diğer taraftan Bedir Gazvesi'ne katılanlar "Ashâb-ı Bedir" olarak isimlendirilirken onların sahâbe arasında en faziletli grubu oluşturduğu kabul edilmiştir.

Nitekim bir hadis-i şerifte ifade edildiği üzere Cebrail (a.s.) Peygamberimize gelip:

«Bedir Ashabı'nın, aranızdaki mevkii nasıldır?» diye sormuş, Peygamberimiz (s.a.v.):

"Onlar, Müslümanların en faziletlileridir!" demiştir. Bunun üzerine Cebrail (a.s.) da:

"Meleklerden, Bedir savaşında bulunanlar da bunun gibidir!" karşılığını vermiştir.[9]

Bedir Gazvesi ve bu gazvede yer alma bahtiyarlığına eren Ashab-ı Bedir önemlerine binaen Kur'ân-ı Kerim'de müstakil bir surede (Enfal Sûresi) ve pek çok değişik sure içerisinde çok sayıda ayet-i kerimede ele alınmış, gazve öncesi, gazve sırası ve daha sonra yaşanılan olaylar hakkında ayrıntılı bilgiler verilmiştir. Bedir sahâbîleri gerek Muhâcirlerin gerekse Ensâr'ın ilk Müslümanlarından olmakla zaten fazilet yarışında öncü olmuşlardı. Bedirle birlikte Hz. Peygamber (s.a.v.)'in özellikle de daha sonra gerçekleşen gazve ve seriyyelerde her zaman yanında yer alarak da üzerlerine düşeni fazlasıyla yerine getirmişler, böylece bütün Müslümanların gönüllerinde taht kurarlarken Allah ve Rasûlü'nün de rızasına nail olmuşlardır. Bu sebeple de onlar sahâbîler arasında olduğu gibi sonraki dönemlerde de diğer sahâbîlerden daha faziletli olarak değerlendirilmişlerdir. Divan teşkilatını kurarak bütün Müslümanlara hazineden maaş bağlayan Hz. Ömer (r.a.), divan defterine insanları kaydederken ve maaşlarını belirlerken onların Müslüman olmadaki kıdem, Hz. Peygamber (s.a.v.)'e yakınlık ve İslâmiyet için yaptıklarını esas almıştır. Hz. Ömer (r.a.)'in esas aldığı kriterler çerçevesinde divanın en üst sıralarına Bedir sahâbîlerini kaydettiği, dolayısıyla da onları hem en faziletli sahâbîler olarak kabul ettiği hem de buna bağlı olarak onlara daha fazla maaş bağladığı anlaşılmaktadır. Hz. Ömer (r.a.)'in sahâbîler arasında Bedir sahâbîlerini daha

faziletli olarak görmesi diğer sahâbîlerin itirazına sebep olmamış, dolayısıyla da sahâbe arasında Ehl-i Bedir'in en faziletli grubu oluşturduğu konusunda sahâbenin icmâsı oluşmuştur denilebilir. Hz. Ömer (r.a.) ve bir anlamda itiraz etmeyerek onun bu düşünce ve icraatını benimseyen sahâbîlerin Ashab-ı Bedir'i divan defterinde ilk sıraya yerleştirme anlayışı sonraki dönemlerde de benimsenmiştir. Öyle ki Hz. Ömer (r.a.)'in kişileri divana İslâm'daki kıdemleri, fedakârlıkları ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'e yakınlıkları esasına bağlı kalarak yazması pek çok müellif tarafından da beğenilmiş ve özellikle biyografik eserlerden bazıları bu yöntemle yazılmıştır. Yani bazı müellifler, kişilerin hayatlarına yer verdikleri eserlerini yazarlarken sıralamayı Hz. Ömer (r.a.)'in divan defterindeki gibi yapmışlar, kitaplarında ilk sıraları Bedir sahâbîlerine ayırmışlardır.[10]

Hz. Peygamber (s.a.v.)'in bizzat kendisi de Bedir sahâbîlerine ayrı bir önem vermiş, bir hadis-i şeriflerinde ise Bedir Ashabı'nın geçmiş ve gelecek günahlarının Allah tarafından affolunduğunu ifade etmişlerdir. Hatta Allah'ın onlardan razı olduklarını da bildiren Hz. Peygamber (s.a.v.), Mekke Fethi öncesinde adeta savaş suçu işleyerek Müslümanların sırlarını müşriklere bildirmek üzere bir mektup yazan Bedir sahâbîlerinden Hatib b. Belta isimli sahâbînin bu suçu sebebiyle öldürülmesi gerektiğini söyleyen Hz. Ömer (r.a.)'e Hz. Peygamber (s.a.v.), *"O Bedir harbine katılmıştır, nereden biliyorsun, umulur ki*

Allah Bedir'e iştirak edenlerin halini biliyor da, bunun için onlar hakkında 'Dilediğinizi işleyin, ben sizi affettim' buyurmuştur" karşılığını vererek böylesine bir suç işlemiş bile olsa Allahu Teâlâ'nın Bedir'deki fedakârlıkları sebebiyle onu affettiğini söylemiştir.[11]

Allah ve Rasûlü ile diğer sahabilerin Bedir Ashabına verdiği önem çeşitli dönemlerde âlimlerin, özelliklede muhaddislerin ilgisini çekmiş ve onları Ashab-ı Bedir'in hayat ve faziletiyle ilgili eserler yazmaya sevk etmiştir. Zaman içinde onların isimleri, duaların kabul edilmesi, ilahi yardımlara mazhar olmak ve zafer elde etmek için vesile kılınmış ve bu şekildeki bir uygulama asırlar boyu devam etmiş, bu konuları işleyen pek çok müstakil eser yazılmıştır.[12]

Her türlü fedakârlığı göstererek Allah ve Rasûlü'nün rızasını elde etme sınavında başarılı olan Bedir Ashabı, bütün Müslümanların da minnettar olacakları iyiliklerde bulunmuşlardır. Zira onların "Furkan Günündeki" fedakârlıkları olmasaydı şirk, tevhide galebe çalabilir, İslâm'ın nuru daha doğma aşamasındayken sönebilirdi. Dolayısıyla bu gün bizler İslâmiyet'in hakikatlerine ve güzelliklerine onlar vasıtasıyla kavuşmuş durumdayız. Her biri destansı kahramanlıklara sahip olan, sadece Peygamberimiz döneminde değil ölene dek İslâm'ın istikbali için her türlü fedakârlığa katlanan bu yüce insanların fazileti bizzat Allahu Teâlâ ve Rasûlü tarafından net bir

şekilde ortaya konulmuştur. Onun için bizler onları Allah ve Rasûlü'nün rızasını elde edebilmek için seviyor, isimlerini hayırla yâd ediyoruz. Hayatlarını öğrenerek kendimize rehber edinmeye çalışıyoruz. İsimlerini çocuklarımıza veriyor Allah onlardan razı olsun (Radiyallahu anh) demeden isimlerini ağzımıza almamaya özen gösteriyoruz. Mekânları cennet olsun. Rabbimiz bizleri şefaatlerine nail eylesin. Daha da önemlisi kendilerini örnek alarak hayatlarımızı onların yolu üzere sürdürmeye bizleri muvaffak eylesin.

Bedir Mücahitleri'nin Sayısı

Bedir Gazvesi'ne katılan sahâbîlerin sayısıyla ilgili birbiriyle çelişir görünen rakamlara rastlanılmaktadır. Bazı kaynaklarda Bedir Mücahitleri'nin sayısı hakkında çok yüksek sayılar telaffuz edilmekle beraber daha ziyade kabul edilen görüşe göre Bedir Mücahit'i unvanını almaya hak kazananların sayısı 319'dur. İlk dönem İslâm Tarihi kaynaklarının yanı sıra siyer, meğâzî ve hadis kitaplarında da tekrarlanan bir bilgiye göre Hz. Peygamber (s.a.v.) ile birlikte bu savaşa Medine'den 319 kişi katılmıştır. Ancak aktif olarak savaş meydanında bulunanların sayısı Hz. Peygamber (s.a.v.) ile birlikte toplam 306'dır. Zira savaşa katılmak üzere Medine'den ayrılan ancak çeşitli sebeplerle geri dönmek zorunda kalan 13 sahâbî de savaşta aktif olarak bulunmamakla birlikte Bedir Mücahitleri'nden sayılmışlar, kendilerine Bedir

ganimetlerinden pay verilmiştir. Bu 13 kişiden 8 tanesi çeşitli mazeretleri sebebiyle Hz. Peygamber (s.a.v.) tarafından yoldan geri döndürülmüşler, ancak yine de Bedir'e katılmış gibi ganimetten pay aldıkları gibi Bedir Mücahitleri arasında isimleri zikredilmiştir. Bunlara ilaveten 5 tane sahâbî de yaşlarının küçük olmasından dolayı savaşta yer alamamış, ama onlar da diğer mazereti olanlar gibi Bedir Mücahitleri listesinde yer almışlardır. Bedir Gazvesi'ne katılanlardan 14 kişi şehid düşmüştür. Bunlardan 8'i Ensâr'dan 6 tanesi ise Muhâcirundandır.[13]

Dipnotlar

• Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslam Tarihi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi.

1 Kur'ân-ı Kerim'de Bedir Gazvesi ismen Âl-i İmrân Sûresi 123, Huneyn Gazvesi ise Tevbe Sûresi 25. ayette zikredilmektedir.

2 İbn Hişam, *Siyer*, II, 253.

3 Nitekim Ensâr'dan Sa'd b. Muaz şöyle diyerek her hal ü karda Hz. Peygamber (s.a.v.) ile birlikte hareket edeceklerini ifade etmiştir: "Ya Rasûlullah, biz sana inandık. Allah tarafından getirdiklerinin hak olduğunu tasdik ettik. Artık siz ne dilerseniz emrediniz. Seni gönderen Allah hakkı için artık denize girersen, seninle beraber biz de gireriz. Hiç birimiz geri kalmayız. Biz düşmana karşı durmaktan çekinmeyiz. Muharebeden geri dönmeyiz. Sabrederiz ve sadakatten ayrılmayız. Bizden memnun kalacağın işler nasip etmesini Allah' tan dilerim. Hemen Allah'ın bereketini dileyerek istediğiniz tarafa yürüyünüz." Benzer şekilde yine Ensâr'dan Mikdat b. Amr ise şöyle diyerek desteklerini ifade etmiştir: "Yâ Rasûlallah! Allah'ın emrettiği şeyi yerine getir! Biz senin yanındayız! Vallahi, biz sana, İsrail oğullarının Musa (a.s.)'a dediği gibi, 'Sen ve Rabbin gidip savaşın! Biz muhakkak burada oturucuyuz!' demeyiz. Fakat 'Sen ve Rabbin gidip savaşın! Biz de sizinle birlikte savaşıcılarız!' deriz. Seni hak din ve kitapla peygamber olarak gönderen Allah'a yemin ederiz ki, sen bizi Berkü'l-Gimâd'a kadar yürütecek olsan, oraya varıncaya kadar seninle birlikte gider, senin önünde savaşırız!" dedi. Sa'd b. Ubâde'nin de aynı cümlelerle desteği söz konusu olmuştur.

4 *"…İçinizden, fetihten (Mekke fethinden) önce harcayanlar ve savaşanlar, (diğerleri ile) bir değildir. Onların derecesi, sonradan harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı (cenneti) vaat etmiştir. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır".* (57/ Hadîd, 10)

5 *"İslâm'ı ilk önce kabul eden Muhâcirler ve Ensâr ile, iyilikle onlara uyanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş; onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Allah onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır."* (9/Tevbe, 100)

6 3/Âl-i İmrân, 123, 140; 8/Enfâl, 9-12, 17, 26, 43-44, 48.

7 Buhârî, 172, Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, XI, 10, Kurtubî, *Tefsir*, II, 72-73, Ebu'l-Fidâ, *Tefsir*, I, 435-436.

8 *"Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah'a, Peygamber'e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Eğer Allah'a; hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, (yani) iki ordunun (Bedir'de) karşılaştığı gün kulumuza indirdiklerimize*[11] *inandıysanız (bunu böyle bilin). Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir."* (8/Enfal, 41)

9 Buhâri, *Meğâzî*, 11; İbn Hanbel, *Müsned*, III, 465; İbn Esîr, *Usdü'l-Ğâbe*, II, 226, İbn Seyyidinnnâs, *Uyûnu'l-Eser*, I, 287.

10 Belâzürî'nin *Ensâbu'l-Eşrâf*, Halife b. Hayyât'ın *Tabakât* ve İbn Sa'd'ın *Tabakâtü'l-Kübrâ* isimli eserleri gibi.

11 Buhârî, *Meğâzî*, 9, 49, Cihad 141, 195; Müslim, "Fedâilü's-Sahâbe", 161; Vâkıdî, *Meğâzî*, II, 798-799; İbn Hişâm, *Siyer*, IV, 16-17; İbn Sa'd, *Tabakât*, II, 134.

12 Ashab-ı Bedir'in faziletine dair yazılan eserlerden bazıları şunlardır: İbnü'l-Cevzî, *Fedâilü Ehl-i Bedir*; Ahmed b. Âmir el-Hadrâmî, *Şerhu's-Sadr fî Esmâi Ehl-i Bedr;* Tayyib el-Kadirî, *Recâu'l-İcâbe bi'l-Bedriyyin min es-Sahâbe*; Halil el-Girîdî, *Ashâb-ı Bedir*; Arif Pamuk, *Şifa Deryası Ashab-ı Bedir;* Cafer b. Hasan b. Abdülkerim Berzenci, *Mecmuâtu Esma-i Ehl-i Bedr ve Ahdi'l- Müsamât;* Muhammed b. Abdullah Gaban Subhi, *Câliyyetü'l-Küreb bi-Âshâb-ı Seyyidi Acem ve'l-Arab*; Taha b. Mühenna el-Cibrinî, *Şühedâ-i Gazvet-i Bedri'l-Kübrâ*; Ali Rıza, *Esma-i Ashab-ı Bedir Radıyallahu Teâlâ Anhum*.

13 (Ashâb-ı Bedir'in sayısı hakkında bu bilgiler verilirken şu kaynaklardan yararlanılmıştır: Müslim, *Sahih-i Müslim*, bab no: 18, hadis no: 1763; Vâkıdî, *Meğâzî*, I, 153-172; İbn Hişam, *Siyer*, II, 354; Zürkânî, Şerhü'l-Mevâbibü'l-Ledünniye, II, 259-260, 285-286; Süheylî, *Ravdu'l-Unuf*, V, 253-289; Makrizî, İmtâu'l-Esmâ, I, 73; İbn Kesîr, *el-Bidâye ve'n-Nihâye*, III, 474 vd.)

Bedir Ashabını Anmanın Fazileti

Hattat Cafer KELKİT

Bedir Gazası'na katılan sahabelerin esrarı, isimlerini okumanın faziletleri hakkında bu güne kadar birçok müstakil eser ve çeşitli yazılar kaleme alınmıştır. Bu çalışmaların genelinde Bedir ashabının isimleri anılarak yapılan duaların kabul olunacağı, bu mübarek isimleri anan mü'minleri, ilahi rahmetin, bereketin kuşatacağı, bu isimleri okuyarak hacette bulunanın dileği mutlaka yerine getirileceği gibi birçok husus dile getirilmiştir. Bu derleme ile biz de sizlere hem hadis-i şerifler hem de sahabe-i kiram ile bazı İslâm büyüklerinin sözlerinin desteğiyle Ashab-ı Bedir'in faziletini sunmaya çalışacağız.

Buhari'de Bedir Gazâsı'na katılan sahabelerden Rifâa b. Râfi ez-Zerkâ (r.a.) şöyle rivayet etmiştir: "Cebrail (a.s.) Peygamberimiz (s.a.v.)'e gelerek şöyle demiştir:

"Siz aranızda Bedir Gazâsı'na katılanları nasıl sayarsınız?"

Rasûlullah *"Müslümanların en üstünleri olarak sayarız."* dedi.

Cebrail de: "Biz de Bedir Gazâsı'na katılan melekleri de öyle kabul ederiz." dedi."

İmam-ı Ahmed (b. Hanbel), Müslim'in şartlarını taşıyan bir sened ile Cabir (r.a.)'ın şöyle dediğini nakletmiştir: Rasûlullah (s.a.v.) buyurdu ki:

"Bedir Gazâsı'na katılanlar Cehennem azabı görmezler."

Hafsa (r.a.)'dan rivayetle; "Peygamberimiz (s.a.v.)'i şöyle buyururken işittim;

"İnşaallah Bedir Gazâsı'na ve Hudeybiye Antlaşmasına katılan kişilerin, cehennem ateşine girmeyeceğini umuyorum."

Hazret-i Hafsa, Peygamberimiz (s.a.v.)'e Allah (c.c.) şöyle buyurmuyor mu, diyerek,

"İçinizden oraya uğramayacak hiç bir kimse yoktur! Bu, Rabbinin nezdinde kesinleşmiş bir hükümdür." (19/Meryem, 71) ayetini okudu.

Hazret-i Hafsa der ki: Sonra Peygamberimiz (s.a.v.)'in,

"Sonra muttaki olanları kurtarırız da, zalimleri dizleri üstü bırakırız!" (19/Meryem, 72) ayeti-ni okuduğunu işittim."

Müslim ve Tirmizî Cabir (r.a.) 'den rivayetle, Hâtib'in kölesi, Peygamberimiz (s.a.v.)'e gelerek efendisinden şikâyetle şöyle dedi:

"Ey Allah'ın Rasûlü, Hâtib mutlaka Cehennem'e girecektir."

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Yalan söyledin. O cehenneme girmeyecektir. Çünkü o Bedir Gazâsı'na ve Hudeybiye Antlaşmasına katılmıştır."

Sahih-i Buharî'de ki bir hadiste Hazret-i Ali (r.a.)'dan şöyle rivayet etmiştir:

Hâtib (r.a.)'ın Mekke'nin fethinden önce Peygamberimizin çok gizli tuttuğu yapılacak seferin yönünü belirten mektubu yazması olayında Ömer (r.a.), Hâtib (r.a.)'ı kast ederek,

"Muhakkak ki; o Allah'a, Rasûlü'ne ve mü'minlere ihanet etmiştir. Onun boynunu vuracağım."

Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.) sordu:

"O, Bedir Gazâsı'na katılmamış mıydı?"

Sonra devam etti:

"Muhakkak ki Allah Bedir sahabelerini daha iyi bilmekledir." diyerek Allah'ın şöyle buyurduğunu rivayet etti,

"Dilediğinizi yapın, muhakkak cennet size vacip olmuştur. Ben sizin günahlarınızı bağışladım."

Bunu işiten Hazret-i Ömer (r.a.) gözleri yaşararak, "Allah (c.c.) ve Rasûlü (s.a.v.) en doğrusunu bilir" dedi.

Sabit ile Katade'nin Enes'ten yaptıkları rivayette Harise'nin, Bedir gününde gözcülük yaptığı ifade edilmiş ve Rasûlullah'ın, annesine hitaben, "Senin oğlun Firdevs-i A'la'yı ele geçirdi." dediği nakledilmiştir:

Rivayet olunan bu hadis-i şeriflerde, Bedir

Gazvesi'ne katılan sahabe-i kiramın ne kadar faziletli kimseler olduğunu belirtir büyük bir işaret vardır.

Savaş meydanında ve kavganın kızgınlığı içinde bulunmayan, aksine uzakta bulunup gözcülük yapan, havuzdan su içerken aldığı bir ok darbesi ile şehid olanların bile, en yüksek cennetlere nail olduğuna ve cennetlerin ortasına yerleştiğine göre, sayı ve teçhizat bakımından kendilerinin üç misli olan düşmanla boğaz boğaza çarpışan kimselerin durumunun ne olacağını tahmin etmek hiç de zor olmasa gerek…

Bedir Gazâsı'na Katılan Sahabelerin İsimlerinin Esrarı

Bedir Savaşı'na katılanların cennetlik olduklarını bizzat Resulü Ekrem Efendimiz müjdelemişlerdir. Kur'an'da bildirildiğine üzere Allah tarafından gönderilen meleklerin de bu savaşa katılması onlar için ayrıca bir fazilet sebebidir.

Bedir Gazâsı'na katılan sahabelerin isimleri zikredilerek yapılan dualar, Allah (c.c.) katında makbul olur. Dua edene rahmet ve bereket iner.

Ehli kemâl bazı zevatın beyanına nazaran, evliyaullahtan pek çoğu velilik makamına Bedir ehlinin isimlerini okumanın bereketiyle nail olmuşlardır.

Birçok kimse hastalıktan Bedir ehlinin mübarek isimlerini zikrederek bu vesileyle şifa talep etmişler ve şifa bulmuşlardır.

Ariflerden bazıları hasta olanların başına elini koymuş ve halis bir niyetle Bedir ashabının isimlerini

okuyarak şifaya nail olmuşlardır. Hatta hastanın eceli dahi gelmişse ölüm acısı hafiflemiştir.

Bazıları da duadan önce Bedir ashabının isimlerinin okunmasının duanın süratle kabulüne vesile olduğunu söylemiştir.

Bedir ashabının isimlerini üzerinde bulundurmak, okumak, hıfzetmek; düşman üzerine galip gelmeye, düşmanın şerrinden emin olmaya, yangından, hırsızlıktan ve boğulmaktan korunmaya, veba, taun ve cünûn gibi birçok hastalığa karşı muhafazaya sebep olacağı; günahların bağışlanmasına, kalplerin nurlanmasına, bütün dünyevî ve uhrevi talep ve maksatların hâsıl olmasına, insan ve cinlerin şerlerinden koruyacağına dair büyüklerin sözleri vardır.

Kim her gün Bedir Gazâsı'na katılan sahabelerin isimlerini okuyarak bir şey dilerse Allah (c.c.) onun ihtiyacını giderir. Meselâ Hazret-i Ebu Bekir (r.a.), Hazret-i Ömer (r.a.), Hazret-i Osman (r.a.), Hazret-i Ali (r.a.)... diyerek sonuna kadar okunur. Dua kabul olunur, sıkıntılar gider. Faziletleri çoktur, sayısızdır. Allah onlardan razı olmuştur. Bedir ashabını zikredenler Din Günü'nde beraber haşrolunacaklardır.

Şu kadar var ki; kişinin mühim ihtiyaçları için böyle bir duada bulunması gerekir. Bu mübarek isimlerin okunuşu sırasında her birinin adı söylenince, Radıyallahü anh (Allah ondan razı olsun) demek lazımdır.

Şüphe yok ki Peygamberimizin adı söylenince Sallallahü Aleyhi ve Sellem denecektir. Zira bu ede-

be riayet etmek, maksadın daha kısa zamanda elde edilmesinde vesiledir.

Bu projenin gerçekleşmesinde emeği geçenlere teşekkür eder, Ashab-ı Bedir'in isimlerini bana yazmayı nasip eden Cenab-ı Allah'a hamd ederim.

Kaynakça

El-Bidaye ve'n-Nihaye, Büyük İslam Tarihi / İbn Kesir, c. 3 s. 492-493, Çağrı Yayınları, 1994; Ashab-ı Bedir, Buhara Yay., İstanbul 2008, s. 25 vd.

Bismillahirrahmânirrahîm
Ve bihî neste'în

Elhamdülillâhi Rabbi'l-âlemin. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ Seyyidinâ Muhammadin ve alâ âlihî ve sahbihî ecme'în

Allâhümme innî es elüke bi Seyyidinâ Muhammedin Rasûlillâh el-Muhâcirî (Sallallâhu Teâlâ Aleyhi ve Sellem)

1. Vebi Seyyidinâ Ebî Bekri Sıddîk el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
2. Vebi Seyyidinâ Ömer ibni'l-Hattâb el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
3. Vebi Seyyidinâ Osman ibn-i Affân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
4. Vebi Seyyidinâ Ali ibn-i Ebî Tâlib el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
5. Vebi Seyyidinâ Talha ibn-i Ubeydullâh el- Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
6. Vebi Seyyidinâ Zübeyr ibni'l-Avvâm el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
7. Vebi Seyyidinâ Abdurrahmân ibn-i Avf el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)

8. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Ebî Vakkâs el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
9. Vebi Seyyidinâ Sa'îd ibn-i Zeyd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
10. Vebi Seyyidinâ Ebî Ubeyde ibni'l-Cerrâh el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
11. Vebi Seyyidinâ Übeyy ibn-i Ka'b el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
12. Vebi Seyyidinâ el-Erkam ibn-i Ebi'l-Erkam el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
13. Vebi Seyyidinâ Es'ad ibn-i Yezîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
14. Vebi Seyyidinâ Enes ibn-i Mu'âz el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
15. Vebi Seyyidinâ Enes Mevlâ Rasûlillâh (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
16. Vebi Seyyidinâ Üneys ibn-i Katâde el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
17. Vebi Seyyidinâ Evs ibn-i Sâbit el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
18. Vebi Seyyidinâ Evs ibn-i Havli el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
19. Vebi Seyyidinâ Evs ibn-i Sâmit el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
20. Vebi Seyyidinâ İyas ibni'l-Bükeyr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
21. Vebi Seyyidinâ Büceyr ibn-i Ebî Büceyr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
22. Vebi Seyyidinâ Bahhâs ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
23. Vebi Seyyidinâ Besbese ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

24. Vebi Seyyidinâ Bişr ibni'l-Berâ el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
25. Vebi Seyyidinâ Beşîr ibn-i Sa'd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
26. Vebi Seyyidinâ Bilâl ibn-i Rebâh el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
27. Vebi Seyyidinâ Temîm Mevlâ Hırâş el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
28. Vebi Seyyidinâ Temîm Mevlâ Benî Ganm el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
29. Vebi Seyyidinâ Temîm ibn-i Ye'âr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
30. Vebi Seyyidinâ Sâbit ibn-i Akram el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
31. Vebi Seyyidinâ Sâbit ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
32. Vebi Seyyidinâ Sâbit ibn-i Hâlid el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
33. Vebi Seyyidinâ Sâbit ibn-i Hansâ el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
34. Vebi Seyyidinâ Sâbit ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
35. Vebi Seyyidinâ Sâbit ibn-i Hezzâl el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
36. Vebi Seyyidinâ Sa'lebe ibn-i Hâtıb el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
37. Vebi Seyyidinâ Sa'lebe ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
38. Vebi Seyyidinâ Sa'lebe ibn-i Aneme el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
39. Vebi Seyyidinâ Sakf ibn-i Amr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)

40. Vebi Seyyidinâ Câbir ibn-i Hâlid el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
41. Vebi Seyyidinâ Câbir ibn-i Abdullâh el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
42. Vebi Seyyidinâ Câbir ibn-i Atîk el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
43. Vebi Seyyidinâ Cebbâr ibn-i Sahr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
44. Vebi Seyyidinâ Cübeyr ibn-i İyâs el- Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
45. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibn-i Enes el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
46. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibn-i Evs el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
47. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibn-i Hâtıb el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
48. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibn-i Hazeme el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
49. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibn-i Sımme el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
50. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibn-i Arfece el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
51. Vebi Seyyidinâ el-Hâris ibnu'n-Nu'mân el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
52. Vebi Seyyidinâ Hârise ibn-i Sürâka eş-Şehîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
53. Vebi Seyyidinâ Hârise ibnu'n-Nu'mân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
54. Vebi Seyyidinâ Hâtıb ibn-i Ebi Beltea el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
55. Vebi Seyyidinâ Hâtıb ibn-i Amr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)

56. Vebi Seyyidinâ Hâtıb ibn-i Amr el- Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
57. Vebi Seyyidinâ el-Hubâb ibn-i Münzir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
58. Vebi Seyyidinâ Habîb ibn-i Esved el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
59. Vebi Seyyidinâ Haram ibn-i Milhân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
60. Vebi Seyyidinâ Hureys ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
61. Vebi Seyyidinâ el-Husayn ibni'l-Hâris el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
62. Vebi Seyyidinâ Hamza ibn-i Abdi'l-Muttalib el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
63. Vebi Seyyidinâ Hârice ibn-i Humeyr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
64. Vebi Seyyidinâ Hârice ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
65. Vebi Seyyidinâ Hâlid ibn-i Bükeyr el- Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
66. Vebi Seyyidinâ Hâlid ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
67. Vebi Seyyidinâ Habbâb ibni'l-Eret el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
68. Vebi Seyyidinâ Habbâb Mevlâ Utbe ibn-i Gazvân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
69. Vebi Seyyidinâ Hubeyb ibn-i İsâf el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
70. Vebi Seyyidinâ Hırâş ibni's-Sımme el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
71. Vebi Seyyidinâ Hallâd ibn-i Rafi' el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

72. Vebi Seyyidinâ Hallâd ibn-i Süveyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
73. Vebi Seyyidinâ Hallâd ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
74. Vebi Seyyidinâ Huleyde ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
75. Vebi Seyyidinâ Huleyfe ibn-i Adiyy el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
76. Vebi Seyyidinâ Huneys ibn-i Huzâfe el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
77. Vebi Seyyidinâ Havvât ibn-i Cübeyr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
78. Vebi Seyyidinâ Havli ibn-i Ebî Havli el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
79. Vebi Seyyidinâ Zekvân ibn-i Abdikays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
80. Vebi Seyyidinâ Zi'ş-Şimâleyn Umeyr ibn-i Abdi Amr eş-Şehîd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
81. Vebi Seyyidinâ Râfi' ibni'l-Hâris el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
82. Vebi Seyyidinâ Râfi' ibn-i 'Uncede el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
83. Vebi Seyyidinâ Râfi' ibni'l-Muall eş-Şehîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
84. Vebi Seyyidinâ Râfi' ibn-i Yezîd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
85. Vebi Seyyidinâ Rib'ıy ibn-i Râfi' el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
86. Vebi Seyyidinâ Rabî' ibn-i İyâs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
87. Vebi Seyyidinâ Rabîa ibn-i Eksem el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)

88. Vebi Seyyidinâ Ruhayle ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
89. Vebi Seyyidinâ Rifâ'a ibn-i Râfi' el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
90. Vebi Seyyidinâ Rifâ'a ibn-i Abdi'l-Münzir el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
91. Vebi Seyyidinâ Rifâ'a ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
92. Vebi Seyyidinâ Ziyâd ibn-i Bişr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
93. Vebi Seyyidinâ Ziyâd ibn-i Lebîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
94. Vebi Seyyidinâ Zeyd ibn-i Eslem el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
95. Vebi Seyyidinâ Zeyd ibn-i Hârise el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
96. Vebi Seyyidinâ Zeyd ibni'l-Hattâb el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
97. Vebi Seyyidinâ Zeyd ibni'l-Müzeyyen el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
98. Vebi Seyyidinâ Zeyd ibn-i Vedî'a el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
99. Vebi Seyyidinâ es-Sâib ibn-i Osmân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
100. Vebi Seyyidinâ Sâlim Mevlâ Ebî Huzeyfe el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
101. Vebi Seyyidinâ Sâlim ibn-i Umeyr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
102. Vebi Seyyidinâ Sübey' ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
103. Vebi Seyyidinâ Sürâka ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

104. Vebi Seyyidinâ Sürâka ibn-i Ka'b el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
105. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Havle el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
106. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Hayseme el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
107. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Rabî' el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
108. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Zeyd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
109. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Süheyl el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
110. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Ubeyde el- Evsî (Radıyallâhu Anh)
111. Vebi Seyyidinâ Sa'd el-Kelbî Mevlâ Hâtıb el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
112. Vebi Seyyidinâ Sa'd ibn-i Mu'az el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
113. Vebi Seyyidinâ Süfyân ibn-i Bişr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
114. Vebi Seyyidinâ Seleme ibn-i Eslem el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
115. Vebi Seyyidinâ Seleme ibn-i Sâbit el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
116. Vebi Seyyidinâ Seleme ibn-i Selâme el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
117. Vebi Seyyidinâ Selît ibn-i Kays el- Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
118. Vebi Seyyidinâ Süleym ibni'l-Hâris el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
119. Vebi Seyyidinâ Süleym ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

120. Vebi Seyyidinâ Süleym ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
121. Vebi Seyyidinâ Süleym ibn-i Milhân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
122. Vebi Seyyidinâ Simâk ibn-i Sa'd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
123. Vebi Seyyidinâ Sinân ibn-i Ebî Sinân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
124. Vebi Seyyidinâ Sehl ibn-i Huneyf el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
125. Vebi Seyyidinâ Sehl ibn-i Atîk el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
126. Vebi Seyyidinâ Sehl ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
127. Vebi Seyyidinâ Süheyl ibn-i Râfi' el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
128. Vebi Seyyidinâ Süheyl ibn-i Vehb el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
129. Vebi Seyyidinâ Sevâd ibn-i Züreyk el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
130. Vebi Seyyidinâ Sevâd ibn-i Ğaziyye el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
131. Vebi Seyyidinâ Süveybıt ibn-i S'ad el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
132. Vebi Seyyidinâ Şücâ' ibn-i Vehb el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
133. Vebi Seyyidinâ Şemmâs ibn-i Osmân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
134. Vebi Seyyidinâ Subeyh Mevlâ Ebi'l-As el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
135. Vebi Seyyidinâ Safvân ibn-i Vehb eş-Şehîd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)

136. Vebi Seyyidinâ Suheyb ibn-i Sinân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
137. Vebi Seyyidinâ Ed-Dahhâk ibn-i Hârise el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
138. Vebi Seyyidinâ Ed-Dahhâk ibn-i Abd-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
139. Vebi Seyyidinâ Damra ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
140. Vebi Seyyidinâ Et-Tufeyl ibni'l-Hâris el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
141. Vebi Seyyidinâ Et-Tufeyl ibn-i Mâlik el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
142. Vebi Seyyidinâ Et-Tufeyl ibni'n-Nu'mân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
143. Vebi Seyyidinâ Â'ız ibn-i Mâ'ıs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
144. Vebi Seyyidinâ Âsım ibn-i Sâbit el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
145. Vebi Seyyidinâ Âsım ibn-i Adiyy el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
146. Vebi Seyyidinâ Âsım ibn-i Kays el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
147. Vebi Seyyidinâ Âkıl ibni'l-Bükeyr eş-Şehîd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
148. Vebi Seyyidinâ Âmir ibn-i Ümeyye el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
149. Vebi Seyyidinâ Âmir ibni'l-Bükeyr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
150. Vebi Seyyidinâ Âmir ibn-i Rabî'a el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
151. Vebi Seyyidinâ Âmir ibn-i Seleme el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

152. Vebi Seyyidinâ Âmir ibni'l-Ukeyr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
153. Vebi Seyyidinâ Âmir ibn-i Füheyra el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
154. Vebi Seyyidinâ Âmir ibn-i Muhalled el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
155. Vebi Seyyidinâ Abdi Rabbihî ibn-i Hak el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
156. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
157. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Cübeyr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
158. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Cahş el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
159. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibni'l-Ced el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
160. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Humeyyir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
161. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Rabî' el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
162. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Ravâha el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
163. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
164. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Sürâka el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
165. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Seleme el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
166. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Sehl el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
167. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Süheyl el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)

168. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Târık el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
169. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
170. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Abdullâh ibn-i Übeyy el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
171. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Abd-i Menâf el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
172. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Abs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
173. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Urfuta el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
174. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
175. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Umeyr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
176. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Kays ibn-i Hâlid el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
177. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Kays bin Sahr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
178. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Ka'b ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
179. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Ka'b ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
180. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Mahreme el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
181. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Mes'ûd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
182. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibn-i Maz'ûn el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
183. Vebi Seyyidinâ Abdullâh ibni'n-Nu'mân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

184. Vebi Seyyidinâ Abbad ibn-i Bişr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
185. Vebi Seyyidinâ Abbad ibn-i Kays ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
186. Vebi Seyyidinâ Abbad ibn-i Kays ibn-i Ayşe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
187. Vebi Seyyidinâ Ubâde ibni'l-Haşhâş el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
188. Vebi Seyyidinâ Ubâde ibni's-Sâmit el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
189. Vebi Seyyidinâ Abs ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
190. Vebi Seyyidinâ Ubeyd ibn-i Ebî Ubeyd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
191. Vebi Seyyidinâ Ubeyd ibn-i Evs el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
192. Vebi Seyyidinâ Ubeyd ibni't-Teyyihân ey-Evsî (Radıyallâhu Anh)
193. Vebi Seyyidinâ Ubeyd ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
194. Vebi Seyyidinâ Ubeyde ibni'l-Hâris eş-Şehîd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
195. Vebi Seyyidinâ Utbe ibn-i Rabî'a Halîf el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
196. Vebi Seyyidinâ Utbe ibn-i Abdullâh el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
197. Vebi Seyyidinâ Utbe ibn-i Ğazvân el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
198. Vebi Seyyidinâ Osmân ibn-i Maz'ûn el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
199. Vebi Seyyidinâ Adiyy ibn-i Ebi'z-Zağbâ el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

200. Vebi Seyyidinâ Usayme el-Esed el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
201. Vebi Seyyidinâ Usayme el-Eşce'ı el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
202. Vebi Seyyidinâ Atıyye ibn-i Nüveyra el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
203. Vebi Seyyidinâ Ukbe ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
204. Vebi Seyyidinâ Ukbe ibn-i Osmân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
205. Vebi Seyyidinâ Ukbe ibn-i Vehb ibn-i Rabî'a el- Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
206. Vebi Seyyidinâ Ukbe bin Vehb ibn-i Kelede el- Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
207. Vebi Seyyidinâ Ukkâşe ibn-i Mıhsan el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
208. Vebi Seyyidinâ Umâre ibn-i Hazm el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
209. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i Ebî Sarh el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
210. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i İyâs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
211. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i Sa'lebe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
212. Vebi Seyyidinâ Amr ibni'l-Hâris el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
213. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i Sürâka el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
214. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i Talk el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
215. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i Mu'âz el-Evsî (Radıyallâhu Anh)

216. Vebi Seyyidinâ Amr ibn-i Ma'bed el-Ez'ar el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
217. Vebi Seyyidinâ Ammâr ibn-i Yâsir el-Ansiy el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
218. Vebi Seyyidinâ Umeyr ibn-i Ebî Vakkâs eş-Şehîd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
219. Vebi Seyyidinâ Umeyr ibni'l-Hâris el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
220. Vebi Seyyidinâ Umeyr ibni'l-Humâm eş-Şehîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
221. Vebi Seyyidinâ Umeyr ibn-i Avf Mevlâ Süheyl el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
222. Vebi Seyyidinâ Antera Mevlâ Süleym ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
223. Vebi Seyyidinâ Avf ibni'l-Hâris el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
224. Vebi Seyyidinâ Uveym ibn-i Sâ'ıde el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
225. Vebi Seyyidinâ İyâz ibn-i Züheyr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
226. Vebi Seyyidinâ el-Fâkih ibn-i Bişr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
227. Vebi Seyyidinâ Ferve ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
228. Vebi Seyyidinâ Katâde ibi'n-Nu'mân el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
229. Vebi Seyyidinâ Kudâme ibn-i Maz'ûn el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
230. Vebi Seyyidinâ Kutbe ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
231. Vebi Seyyidinâ Kays ibn-i Ebî Sa'sa'a el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

232. Vebi Seyyidinâ Kays ibn-i Mıhsan el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
233. Vebi Seyyidinâ Kays ibn-i Muhalled el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
234. Vebi Seyyidinâ Ka'b ibn-i Cemmâz el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
235. Vebi Seyyidinâ Ka'b ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
236. Vebi Seyyidinâ Mâlik ibn-i Ebî Havli el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
237. Vebi Seyyidinâ Mâlik ibn-i Duhşum el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
238. Vebi Seyyidinâ Mâlik ibn-i Amr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
239. Vebi Seyyidinâ Mâlik ibn-i Kudâme el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
240. Vebi Seyyidinâ Mâlik ibn-i Mes'ûd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
241. Vebi Seyyidinâ Mâlik ibn-i Nümeyle el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
242. Vebi Seyyidinâ Mübeşşir ibn-i Abdi'l-Münzir eş-Şehîd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
243. Vebi Seyyidinâ Mücezzer ibn-i Ziyâd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
244. Vebi Seyyidinâ Muhriz ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
245. Vebi Seyyidinâ Muhriz ibn-i Nadle el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
246. Vebi Seyyidinâ Muhammed ibn-i Mesleme el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
247. Vebi Seyyidinâ Müdlic ibn-i Amr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)

248. Vebi Seyyidinâ Mersed ibn-i Ebî Mersed el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
249. Vebi Seyyidinâ Mistah Avf ibn-i Üsâse el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
250. Vebi Seyyidinâ Mes'ûd ibn-i Evs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
251. Vebi Seyyidinâ Mes'ûd ibn-i Halde el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
252. Vebi Seyyidinâ Mes'ûd ibn-i Rabî'a el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
253. Vebi Seyyidinâ Mes'ûd ibn-i Sa'd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
254. Vebi Seyyidinâ Mes'ûd ibn-i Sa'd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
255. Vebi Seyyidinâ Mus'ab ibn-i Umeyr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
256. Vebi Seyyidinâ Mu'âz ibn-i Cebel el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
257. Vebi Seyyidinâ Mu'âz ibni'l-Hâris el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
258. Vebi Seyyidinâ Mu'âz ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
259. Vebi Seyyidinâ Mu'âz ibn-i Mâ'ıs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
260. Vebi Seyyidinâ Ma'bed ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
261. Vebi Seyyidinâ Mu'attib ibn-i Ubeyd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
262. Vebi Seyyidinâ Mu'attib ibn-i Avf el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
263. Vebi Seyyidinâ Mu'attib ibn-i Kuşeyr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)

264. Vebi Seyyidinâ Ma'kıl ibni'l-Münzir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
265. Vebi Seyyidinâ Ma'mer ibni'l-Hâris el- Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
266. Vebi Seyyidinâ Ma'n ibn-i Adiyy el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
267. Vebi Seyyidinâ Muavviz ibni'l-Hâris eş-Şehîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
268. Vebi Seyyidinâ Muavviz ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
269. Vebi Seyyidinâ Mikdâd ibn-i Amr el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
270. Vebi Seyyidinâ Münzir ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
271. Vebi Seyyidinâ Münzir ibn-i Kudâme el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
272. Vebi Seyyidinâ Münzir ibn-i Muhammed el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
273. Vebi Seyyidinâ Mıhca' Mevlâ Ömer ibni'l-Hattab eş-Şehîd el Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
274. Vebi Seyyidinâ Nasr ibni'l-Hâris el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
275. Vebi Seyyidinâ En-Nu'mân ibn-i Sinân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
276. Vebi Seyyidinâ En-Nu'mân ibn-i Abd-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
277. Vebi Seyyidinâ En-Nu'mân ibn-i Asar el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
278. Vebi Seyyidinâ En-Nu'mân ibn-i Mâlik el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
279. Vebi Seyyidinâ Nevfel ibn-i Abdullâh el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

280. Vebi Seyyidinâ Hânî Ebî Bürde ibn-i Niyâr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
281. Vebi Seyyidinâ Vâkıd ibn-i Abdullâh el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
282. Vebi Seyyidinâ Vedî'a ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
283. Vebi Seyyidinâ Varaka ibn-i İyâs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
284. Vebi Seyyidinâ Vehb ibn-i Sa'd el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
285. Vebi Seyyidinâ Yezîd ibni'l-Hâris eş-Şehîd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
286. Vebi Seyyidinâ Yezîd ibn-i Rukayş el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
287. Vebi Seyyidinâ Yezîd ibni'l-Münzir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
288. Vebi Seyyidinâ Ebî Üseyd Mâlik ibn-i Rabî'a el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
289. Vebi Seyyidinâ Ebi'l-Avra ibni'l-Hâris el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
290. Vebi Seyyidinâ Ebî Eyyûb Hâlid ibn-i Zeyd el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
291. Vebi Seyyidinâ Ebî Huzeyfe ibn-i Utbe el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
292. Vebi Seyyidinâ Ebî Hamrâ Mevlâ'l-Hâris ibn-i Rifâ'a el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
293. Vebi Seyyidinâ Ebî Humeyza Ma'bed ibn-i Abbâd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
294. Vebi Seyyidinâ Ebî Hanne Mâlik ibn-i Amr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
295. Vebi Seyyidinâ Ebî Hârice Amr ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

296. Vebi Seyyidinâ Ebî Hâlid el-Hâris ibn-i Kays el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
297. Vebi Seyyidinâ Ebî Huzeyme ibn-i Evs el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
298. Vebi Seyyidinâ Ebî Dâvûd Umeyr ibn-i Âmir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
299. Vebi Seyyidinâ Ebî Dücâne Simak ibn-i Haraşe el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
300. Vebi Seyyidinâ Ebî Zeyd Kays ibni's-Seken el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
301. Vebi Seyyidinâ Ebî Sebra ibn-i Ebî Ruhm el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
302. Vebi Seyyidinâ Ebî Seleme ibn-i Abdi'l-Esed el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
303. Vebi Seyyidinâ Ebî Selît Üseyra ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
304. Vebi Seyyidinâ Ebî Sinân ibn-i Sayfi el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
305. Vebi Seyyidinâ Ebî Sinân Vehb ibn-i Mıhsan el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
306. Vebi Seyyidinâ Ebî Şeyh ibn-i Übey ibn-i Sâbit el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
307. Vebi Seyyidinâ Ebî Dayyâhı'n-Nu'mân ibn-i Sabit el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
308. Vebi Seyyidinâ Ebî Talha Zeyd ibn-i Sehl el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
309. Vebi Seyyidinâ Ebî Ubâde Sa'd ibn-i Osmân el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
310. Vebi Seyyidinâ Ebî Abs Abdurrahmân ibn-i Cebr el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
311. Vebi Seyyidinâ Ebî Akîl Abdurrahmân ibn-i Abdullâh el-Evsî (Radıyallâhu Anh)

312. Vebi Seyyidinâ Ebî Kebşe Mevlâ Rasûlillâh (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
313. Vebi Seyyidinâ Ebî Lübâbe Beşîr ibn-i Abdi'l-Münzir el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
314. Vebi Seyyidinâ Ebî Mahşiy Süveydi'l-Tâi el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
315. Vebi Seyyidinâ Ebî Mersed Kennâz ibn-i Huseyn el-Muhâcirî (Radıyallâhu Anh)
316. Vebi Seyyidinâ Ebî Müleyl ibni'l-Ez'ar ibn-i Zeyd el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
317. Vebi Seyyidinâ Ebî Münzir Yezîd ibn-i mir el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)
318. Vebi Seyyidinâ Ebi'l-Heysem Mâlik ibni't-Teyyehân el-Evsî (Radıyallâhu Anh)
319. Vebi Seyyidinâ Ebi'l-Yesar Ka'b ibn-i Amr el-Hazrecî (Radıyallâhu Anh)

Rabbenâ tekabbel duâenâ bi hürmeti seyyidil-mürselîn
Ve bi hürmeti ashâb-ı bedri güzîn
rıdvanullahi teâlâ aleyhim ecmaîn
Velhemdülillahi rabbilalemin

٣١٤ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي مَخْشِيٍّ سُوَيْدٍ اَلطَّائِيِّ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٥ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي مَرْثَدٍ كَنَّازِ بْنِ حُصَيْنٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٦ وَبِسَيِّدِنَا ابِي مُلَيْلِ بْنِ الْاَزْعَرِ بْنِ زَيْدٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٧ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي الْمُنْذِرِ يَزِيدَ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٨ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي الْهَيْثَمِ مَالِكِ بْنِ التَّيِّهَانِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٩ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي الْيَسَرِ كَعْبِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

رَبَّنَا تَقَبَّلْ دُعَائَنَا بِحُرْمَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَبِحُرْمَةِ اَصْحَابُ بَدْرِ گُزِينَ رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

٣٠١ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي سَبْرَةَ بْنِ اَبِي رُهْمٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٢ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الْاَسَدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٣ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي سَلِيطٍ اُسَيْرَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٤ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي سِنَانِ بْنِ صَيْفِيٍّ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٥ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي سِنَانٍ وَهْبِ بْنِ مِحْصَنٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٦ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي شَيْخِ بْنِ اُبَيِّ بْنِ ثَابِتٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٧ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي ضَيَّاحٍ النُّعْمَانِ بْنِ ثَابِتٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٨ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي طَلْحَةَ زَيْدِ بْنِ سَهْلٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٩ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي عُبَادَةَ سَعْدِ بْنِ عُثْمَانَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٠ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي عَبْسٍ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ جَبْرٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١١ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي عَقِيلٍ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٢ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي كَبْشَةَ مَوْلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١٣ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي لُبَابَةَ بَشِيرِ بْنِ عَبْدِ الْمُنْذِرِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٤ وَبِسَيِّدِنَا وَهْبِ بْنِ سَعْدٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٥ وَبِسَيِّدِنَا يَزِيدَ بْنِ الْحَارِثِ الشَّهِيدِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٦ وَبِسَيِّدِنَا يَزِيدَ بْنِ رُقَيْشٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٧ وَبِسَيِّدِنَا يَزِيدَ بْنِ الْمُنْذِرِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٨ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي اُسَيْدٍ مَالِكِ بْنِ رَبِيعَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٩ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي الْاَعْوَرِ بْنِ الْحَارِثِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٠ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي اَيُّوبَ خَالِدِ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩١ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي حُذَيْفَةَ بْنِ عُتْبَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٢ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي الْحَمْرَاءِ مَوْلَى الْحَارِثِ بْنِ رِفَاعَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٣ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي حُمَيْضَةَ مَعْبَدِ بْنِ عَبَّادٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٤ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي حَنَّةَ مَالِكِ بْنِ عَمْرٍو الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٥ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي خَارِجَةَ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٦ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي خَالِدٍ الْحَارِثِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٧ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي خُزَيْمَةَ بْنِ اَوْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٨ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي دَاوُودَ عُمَيْرِ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩٩ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي دُجَانَةَ سِمَاكِ بْنِ خَرَشَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠٠ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي زَيْدٍ قَيْسِ بْنِ السَّكَنِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٦٧ وَبِسَيِّدِنَا مُعَوِّذِ بْنِ الْحَارِثِ الشَّهِيدِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٦٨ وَبِسَيِّدِنَا مُعَوِّذِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٦٩ وَبِسَيِّدِنَا مِقْدَادِ بْنِ عَمْرٍو الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٠ وَبِسَيِّدِنَا الْمُنْذِرِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧١ وَبِسَيِّدِنَا الْمُنْذِرِ بْنِ قُدَامَةَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٢ وَبِسَيِّدِنَا الْمُنْذِرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٣ وَبِسَيِّدِنَا مِهْجَعٍ مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الشَّهِيدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٤ وَبِسَيِّدِنَا نَصْرِ بْنِ الْحَارِثِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٥ وَبِسَيِّدِنَا النُّعْمَانِ بْنِ سِنَانٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٦ وَبِسَيِّدِنَا النُّعْمَانِ بْنِ عَبْدِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٧ وَبِسَيِّدِنَا النُّعْمَانِ بْنِ عَصَرٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٨ وَبِسَيِّدِنَا النُّعْمَانِ بْنِ مَالِكٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧٩ وَبِسَيِّدِنَا نَوْفَلِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٠ وَبِسَيِّدِنَا هَانِئِ اَبِي بُرْدَةَ بْنِ نِيَارٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨١ وَبِسَيِّدِنَا وَاقِدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٢ وَبِسَيِّدِنَا وَدِيعَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨٣ وَبِسَيِّدِنَا وَرَقَةَ بْنِ اِيَاسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٩ وَبِسَيِّدِنَا مِسْطَحِ عَوْفِ بْنِ أُثَاثَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٠ وَبِسَيِّدِنَا مَسْعُودِ بْنِ أَوْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥١ وَبِسَيِّدِنَا مَسْعُودِ بْنِ خَلْدَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٢ وَبِسَيِّدِنَا مَسْعُودِ بْنِ رَبِيعَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٣ وَبِسَيِّدِنَا مَسْعُودِ بْنِ سَعْدٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٤ وَبِسَيِّدِنَا مَسْعُودِ بْنِ سَعْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٥ وَبِسَيِّدِنَا مُصْعَبِ بْنِ عُمَيْرٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٦ وَبِسَيِّدِنَا مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٧ وَبِسَيِّدِنَا مُعَاذِ بْنِ الْحَارِثِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٨ وَبِسَيِّدِنَا مُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٥٩ وَبِسَيِّدِنَا مُعَاذِ بْنِ مَاعِصٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦٠ وَبِسَيِّدِنَا مَعْبَدِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦١ وَبِسَيِّدِنَا مُعَتِّبِ بْنِ عُبَيْدٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦٢ وَبِسَيِّدِنَا مُعَتِّبِ بْنِ عَوْفٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦٣ وَبِسَيِّدِنَا مُعَتِّبِ بْنِ قُشَيْرٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦٤ وَبِسَيِّدِنَا مَعْقِلِ بْنِ الْمُنْذِرِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦٥ وَبِسَيِّدِنَا مَعْمَرِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٦٦ وَبِسَيِّدِنَا مَعْنِ بْنِ عَدِيٍّ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

٢٣٢ وَبِسَيِّدِنَا قَيْسِ بْنِ مِحْصَنٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٣ وَبِسَيِّدِنَا قَيْسِ بْنِ مُخَلَّدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٤ وَبِسَيِّدِنَا كَعْبِ بْنِ جَمَّازٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٥ وَبِسَيِّدِنَا كَعْبِ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٦ وَبِسَيِّدِنَا مَالِكِ بْنِ أَبِي خَوْلِيٍّ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٧ وَبِسَيِّدِنَا مَالِكِ بْنِ دُخْشُمٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٨ وَبِسَيِّدِنَا مَالِكِ بْنِ عَمْرٍو الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٩ وَبِسَيِّدِنَا مَالِكِ بْنِ قُدَامَةَ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٠ وَبِسَيِّدِنَا مَالِكِ بْنِ مَسْعُودٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤١ وَبِسَيِّدِنَا مَالِكِ بْنِ نُمَيْلَةَ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٢ وَبِسَيِّدِنَا مُبَشِّرِ بْنِ عَبْدِ الْمُنْذِرِ الشَّهِيدِ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٣ وَبِسَيِّدِنَا الْمُجَذَّرِ بْنِ ذِيَادٍ الْخَزْرَجِيِّ

٢٤٤ وَبِسَيِّدِنَا مُحْرِزِ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٥ وَبِسَيِّدِنَا مُحْرِزِ بْنِ نَضْلَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٦ وَبِسَيِّدِنَا مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٧ وَبِسَيِّدِنَا مُدْلِجِ بْنِ عَمْرٍو الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤٨ وَبِسَيِّدِنَا مَرْثَدِ بْنِ أَبِي مَرْثَدٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٧ وَبِسَيِّدِنَا عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ الْعَنْسِيِّ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٨ وَبِسَيِّدِنَا عُمَيْرِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ الشَّهِيدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

وَبِسَيِّدِنَا عُمَيْرِ بْنِ الْحَارِثِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٠ وَبِسَيِّدِنَا عُمَيْرِ بْنِ الْحُمَامِ الشَّهِيدِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢١ وَبِسَيِّدِنَا عُمَيْرِ بْنِ عَوْفٍ مَوْلَى سُهَيْلٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٢ وَبِسَيِّدِنَا عَنْتَرَةَ مَوْلَى سُلَيْمِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٣ وَبِسَيِّدِنَا عَوْفِ بْنِ الْحَارِثِ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٤ وَبِسَيِّدِنَا عُوَيْمِ بْنِ سَاعِدَةَ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٥ وَبِسَيِّدِنَا عِيَاضِ بْنِ زُهَيْرٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٦ وَبِسَيِّدِنَا الْفَاكِهِ بْنِ بِشْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٧ وَبِسَيِّدِنَا فَرْوَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٨ وَبِسَيِّدِنَا قَتَادَةَ بْنِ النُّعْمَانِ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢٩ وَبِسَيِّدِنَا قُدَامَةَ بْنِ مَظْعُونٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣٠ وَبِسَيِّدِنَا قُطْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣١ وَبِسَيِّدِنَا قَيْسِ بْنِ أَبِي صَعْصَعَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٠ وَبِسَيِّدِنَا عُصَيْمَةَ الْاَسَدِيِّ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠١ وَبِسَيِّدِنَا عُصَيْمَةَ الْاَشْجَعِيِّ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٢ وَبِسَيِّدِنَا عَطِيَّةَ بْنِ نُوَيْرَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٣ وَبِسَيِّدِنَا عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٤ وَبِسَيِّدِنَا عُقْبَةَ بْنِ عُثْمَانَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٥ وَبِسَيِّدِنَا عُقْبَةَ بْنِ وَهْبِ بْنِ رَبِيعَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٦ وَبِسَيِّدِنَا عُقْبَةَ بْنِ وَهْبِ بْنِ كَلَدَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٧ وَبِسَيِّدِنَا عُكَّاشَةَ بْنِ مِحْصَنٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٨ وَبِسَيِّدِنَا عُمَارَةَ بْنِ حَزْمٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠٩ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ اَبِي سَرْحٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٠ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ اِيَاسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١١ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ ثَعْلَبَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٢ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٣ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ سُرَاقَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٤ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ طَلْقٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٥ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ مُعَاذٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١٦ وَبِسَيِّدِنَا عَمْرِو بْنِ مَعْبَدٍ الْاَزْعَرِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٨٣ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ النُّعْمَانِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٤ وَبِسَيِّدِنَا عَبَّادِ بْنِ بِشْرٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٥ وَبِسَيِّدِنَا عَبَّادِ بْنِ قَيْسِ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٦ وَبِسَيِّدِنَا عَبَّادِ بْنِ قَيْسِ بْنِ عَيْشَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٧ وَبِسَيِّدِنَا عُبَادَةَ بْنِ الْخَشْخَاشِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٨ وَبِسَيِّدِنَا عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٩ وَبِسَيِّدِنَا عَبْسِ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٠ وَبِسَيِّدِنَا عُبَيْدِ بْنِ اَبِي عُبَيْدٍ الْاَوْسِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩١ وَبِسَيِّدِنَا عُبَيْدِ بْنِ اَوْسٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٢ وَبِسَيِّدِنَا عُبَيْدِ بْنِ التَّيِّهَانِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٣ وَبِسَيِّدِنَا عُبَيْدِ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٤ وَبِسَيِّدِنَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْحَارِثِ الشَّهِيدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٥ وَبِسَيِّدِنَا عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ حَلِيفِ الْاَوْسِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٦ وَبِسَيِّدِنَا عُتْبَةَ بْنِ عَبْدِ اللهِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٧ وَبِسَيِّدِنَا عُتْبَةَ بْنِ غَزْوَانَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٨ وَبِسَيِّدِنَا عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٩٩ وَبِسَيِّدِنَا عَدِيِّ بْنِ اَبِي الزَّغْبَاءِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٦٦ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ سَهْلٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٦٧ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ سُهَيْلٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٦٨ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ طَارِقٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٦٩ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ عَامِرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٠ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ للهِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أُبَيٍّ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧١ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٢ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٣ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ عُرْفُطَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٤ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٥ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَيْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٦ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ قَيْسِ بْنِ خَالِدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٧ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ قَيْسِ بْنِ صَخْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٨ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٧٩ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ كَعْبِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٠ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ مَخْرَمَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨١ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٨٢ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللهِ بْنِ مَظْعُونٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

١٤٨ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ أُمَيَّةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٩ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ الْبُكَيْرِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٠ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥١ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ سَلَمَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٢ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ الْعُكَيْرِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٣ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ فُهَيْرَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٤ وَبِسَيِّدِنَا عَامِرِ بْنِ مُخَلَّدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٥ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ حَقِّ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٦ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ ثَعْلَبَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٧ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ جُبَيْرٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٨ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ جَحْشٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥٩ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ الْجَدِّ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦٠ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدُ اللّٰهِ بْنِ حُمَيِّرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦١ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ رَبِيعٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦٢ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ رَوَاحَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦٣ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦٤ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ سُرَاقَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦٥ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ سَلَمَةَ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٠ وَبِسَيِّدِنَا سَوَادِ بْنِ غَزِيَّةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣١ وَبِسَيِّدِنَا سُوَيْبِطِ بْنِ سَعْدٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٢ وَبِسَيِّدِنَا شُجَاعِ بْنِ وَهْبٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٣ وَبِسَيِّدِنَا شَمَّاسِ بْنِ عُثْمَانَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٤ وَبِسَيِّدِنَا صُبَيْحٍ مَوْلَى أَبِي الْعَاصِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٥ وَبِسَيِّدِنَا صَفْوَانَ بْنِ وَهْبٍ الشَّهِيدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٦ وَبِسَيِّدِنَا صُهَيْبِ بْنِ سِنَانٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٧ وَبِسَيِّدِنَا الضَّحَّاكِ بْنِ حَارِثَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٨ وَبِسَيِّدِنَا الضَّحَّاكِ بْنِ عَبْدِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣٩ وَبِسَيِّدِنَا ضَمْرَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٠ وَبِسَيِّدِنَا الطُّفَيْلِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤١ وَبِسَيِّدِنَا الطُّفَيْلِ بْنِ مَالِكٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٢ وَبِسَيِّدِنَا الطُّفَيْلِ بْنِ النُّعْمَانِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٣ وَبِسَيِّدِنَا عَائِذِ بْنِ مَاعِصٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٤ وَبِسَيِّدِنَا عَاصِمِ بْنِ ثَابِتٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٥ وَبِسَيِّدِنَا عَاصِمِ بْنِ عَدِيٍّ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٦ وَبِسَيِّدِنَا عَاصِمِ بْنِ قَيْسٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤٧ وَبِسَيِّدِنَا عَاقِلِ بْنِ الْبُكَيْرِ الشَّهِيدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٣ وَبِسَيِّدِنَا سُفْيَانَ بْنِ بِشْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٤ وَبِسَيِّدِنَا سَلَمَةَ بْنِ اَسْلَمَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٥ وَبِسَيِّدِنَا سَلَمَةَ بْنِ ثَابِتٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٦ وَبِسَيِّدِنَا سَلَمَةَ بْنِ سَلَامَةَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٧ وَبِسَيِّدِنَا سَلِيطِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٨ وَبِسَيِّدِنَا سُلَيْمِ بْنِ الْحَارِثِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٩ وَبِسَيِّدِنَا سُلَيْمِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٠ وَبِسَيِّدِنَا سُلَيْمِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢١ وَبِسَيِّدِنَا سُلَيْمِ بْنِ مِلْحَانَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٢ وَبِسَيِّدِنَا سِمَاكِ بْنِ سَعْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٣ وَبِسَيِّدِنَا سِنَانِ بْنِ اَبِي سِنَانٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٤ وَبِسَيِّدِنَا سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٥ وَبِسَيِّدِنَا سَهْلِ بْنِ عَتِيكٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٦ وَبِسَيِّدِنَا سَهْلِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٧ وَبِسَيِّدِنَا سُهَيْلِ بْنِ رَافِعٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٨ وَبِسَيِّدِنَا سُهَيْلِ بْنِ وَهْبٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢٩ وَبِسَيِّدِنَا سَوَادِ بْنِ زُرَيْقٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٤ وَبِسَيِّدِنَا زَيْدِ بْنِ اَسْلَمَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٥ وَبِسَيِّدِنَا زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٦ وَبِسَيِّدِنَا زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٧ وَبِسَيِّدِنَا زَيْدِ بْنِ الْمُزَيَّنِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٨ وَبِسَيِّدِنَا زَيْدِ بْنِ وَدِيعَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٩ وَبِسَيِّدِنَا السَّائِبِ بْنِ عُثْمَانَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٠ وَبِسَيِّدِنَا سَالِمٍ مَوْلَى اَبِي حُذَيْفَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠١ وَبِسَيِّدِنَا سَالِمِ بْنِ عُمَيْرٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٢ وَبِسَيِّدِنَا سُبَيْعِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٣ وَبِسَيِّدِنَا سُرَاقَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٤ وَبِسَيِّدِنَا سُرَاقَةَ بْنِ كَعْبٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٥ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ خَوْلَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٦ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ خَيْثَمَةَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٧ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ رَبِيعٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٨ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ زَيْدٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠٩ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ سُهَيْلٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١٠ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ عُبَيْدٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١١ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ الْكَلْبِيِّ مَوْلَى حَاطِبٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

وَبِسَيِّدِنَا خَوَّاتِ بْنِ جُبَيْرٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٨ وَبِسَيِّدِنَا خَوْلِيِّ بْنِ اَبِي خَوْلِيٍّ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٩ وَبِسَيِّدِنَا ذَكْوَانَ بْنِ عَبْدِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٠ وَبِسَيِّدِنَا ذِي الشِّمَالَيْنِ عُمَيْرِ بْنِ عَبْدِ عَمْرٍو رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ الشَّهِيدِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨١ وَبِسَيِّدِنَا رَافِعِ بْنِ الْحَارِثِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٢ وَبِسَيِّدِنَا رَافِعِ بْنِ عُنْجَدَةَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٣ وَبِسَيِّدِنَا رَافِعِ بْنِ الْمُعَلَّى الشَّهِيدِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٤ وَبِسَيِّدِنَا رَافِعِ بْنِ يَزِيدَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٥ وَبِسَيِّدِنَا رِبْعِيِّ بْنِ رَافِعٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٦ وَبِسَيِّدِنَا رَبِيعِ بْنِ اِيَاسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٧ وَبِسَيِّدِنَا رَبِيعَةَ بْنِ اَكْثَمَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٨ وَبِسَيِّدِنَا رُخَيْلَةَ بْنِ ثَعْلَبَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨٩ وَبِسَيِّدِنَا رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٠ وَبِسَيِّدِنَا رِفَاعَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُنْذِرِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩١ وَبِسَيِّدِنَا رِفَاعَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٢ وَبِسَيِّدِنَا زِيَادِ بْنِ بِشْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩٣ وَبِسَيِّدِنَا زِيَادِ بْنِ لَبِيدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٠. وَبِسَيِّدِنَا حُرَيْثِ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦١ وَبِسَيِّدِنَا حُصَيْنِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٢ وَبِسَيِّدِنَا حَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٣ وَبِسَيِّدِنَا خَارِجَةَ بْنِ حُمَيِّرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٤ وَبِسَيِّدِنَا خَارِجَةَ بْنِ زَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٥ وَبِسَيِّدِنَا خَالِدِ بْنِ بُكَيْرٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٦ وَبِسَيِّدِنَا خَالِدِ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٧ وَبِسَيِّدِنَا خَبَّابِ بْنِ الْأَرَتِّ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٨ وَبِسَيِّدِنَا خَبَّابٍ مَوْلَى عُتْبَةَ بْنِ غَزْوَانَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦٩ وَبِسَيِّدِنَا خُبَيْبِ بْنِ إِسَافٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٠. وَبِسَيِّدِنَا خِرَاشِ بْنِ الصِّمَّةِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧١ وَبِسَيِّدِنَا خَلَّادِ بْنِ رَافِعٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٢ وَبِسَيِّدِنَا خَلَّادِ بْنِ سُوَيْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٣ وَبِسَيِّدِنَا خَلَّادِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٤ وَبِسَيِّدِنَا خُلَيْدَةَ بْنِ قَيْسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٥ وَبِسَيِّدِنَا خُلَيْفَةَ بْنِ عَدِيٍّ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧٦ وَبِسَيِّدِنَا خُنَيْسِ بْنِ حُذَافَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٢ وَبِسَيِّدِنَا جابر بن عتيك الاوسى رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٣ وَبِسَيِّدِنَا جَبَّارِ بْنِ صَخْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٤ وَبِسَيِّدِنَا جُبَيْرِ بْنِ اِيَاسٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٥ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ اَنَسٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٦ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ اَوْسٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٧ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ حَاطِبٍ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٨ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ خَزَمَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٩ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ الصِّمَّةِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٠ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ عَرْفَجَةَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥١ وَبِسَيِّدِنَا الْحَارِثِ بْنِ النُّعْمَانِ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٢ وَبِسَيِّدِنَا حَارِثَةَ بْنِ سُرَاقَةَ الشَّهِيدِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٣ وَبِسَيِّدِنَا حَارِثَةَ بْنِ النُّعْمَانِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٤ وَبِسَيِّدِنَا حَاطِبِ بْنِ اَبِي بَلْتَعَةَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٥ وَبِسَيِّدِنَا حَاطِبِ بْنِ عَمْرٍو الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٦ وَبِسَيِّدِنَا حَاطِبِ بْنِ عَمْرٍو الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٧ وَبِسَيِّدِنَا الْحُبَابِ بْنِ الْمُنْذِرِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٨ وَبِسَيِّدِنَا حَبِيبِ بْنِ اَسْوَدَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥٩ وَبِسَيِّدِنَا حَرَامِ بْنِ مِلْحَانَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٤ وَبِسَيِّدِنَا بِشْرِ بْنِ الْبَرَاءِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٥ وَبِسَيِّدِنَا بَشِيرِ بْنِ سَعْدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٦ وَبِسَيِّدِنَا بِلَالِ بْنِ رَبَاحٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٧ وَبِسَيِّدِنَا تَمِيمٍ مَوْلَى خِرَاشٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٨ وَبِسَيِّدِنَا تَمِيمٍ مَوْلَى بَنِي غَنْمٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٩ وَبِسَيِّدِنَا تَمِيمِ بْنِ يَعَارَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٠ وَبِسَيِّدِنَا ثَابِتِ بْنِ أَقْرَمَ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣١ وَبِسَيِّدِنَا ثَابِتِ بْنِ ثَعْلَبَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٢ وَبِسَيِّدِنَا ثَابِتِ بْنِ خَالِدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٣ وَبِسَيِّدِنَا ثَابِتِ بْنِ خَنْسَاءَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٤ وَبِسَيِّدِنَا ثَابِتِ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٥ وَبِسَيِّدِنَا ثَابِتِ بْنِ هَزَّالٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٦ وَبِسَيِّدِنَا ثَعْلَبَةَ بْنِ حَاطِبٍ الْأَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٧ وَبِسَيِّدِنَا ثَعْلَبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٨ وَبِسَيِّدِنَا ثَعْلَبَةَ بْنِ عَنَمَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣٩ وَبِسَيِّدِنَا ثَقْفِ بْنِ عَمْرٍو الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤٠ وَبِسَيِّدِنَا جَابِرِ بْنِ خَالِدٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤١ وَبِسَيِّدِنَا جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٧ وَبِسَيِّدِنَا عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَوْفٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٨ وَبِسَيِّدِنَا سَعْدِ بْنِ اَبِي وَقَّاصٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٩ وَبِسَيِّدِنَا سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٠ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١١ وَبِسَيِّدِنَا اُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٢ وَبِسَيِّدِنَا الْاَرْقَمِ بْنِ اَبِي الْاَرْقَمِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٣ وَبِسَيِّدِنَا اَسْعَدَ بْنِ يَزِيدَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٤ وَبِسَيِّدِنَا اَنَسِ بْنِ مُعَاذٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٥ وَبِسَيِّدِنَا اَنَسَةَ مَوْلٰى رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٦ وَبِسَيِّدِنَا اُنَيْسِ بْنِ قَتَادَةَ الْاَوْسِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٧ وَبِسَيِّدِنَا اَوْسِ بْنِ ثَابِتٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٨ وَبِسَيِّدِنَا اَوْسِ بْنِ خَوْلِيٍّ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

١٩ وَبِسَيِّدِنَا اَوْسِ بْنِ الصَّامِتِ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٠ وَبِسَيِّدِنَا اِيَاسِ بْنِ الْبُكَيْرِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢١ وَبِسَيِّدِنَا بُجَيْرِ بْنِ اَبِي بُجَيْرٍ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٢ وَبِسَيِّدِنَا بَحَّاثِ بْنِ ثَعْلَبَةَ الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢٣ وَبِسَيِّدِنَا بَسْبَسَةَ بْنِ عَمْرٍو الْخَزْرَجِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَبِهِ نَسْتَعِينُ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ الْمُهَاجِرِيِّ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

١ وَبِسَيِّدِنَا اَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٢ وَبِسَيِّدِنَا عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٣ وَبِسَيِّدِنَا عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٤ وَبِسَيِّدِنَا عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٥ وَبِسَيِّدِنَا طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللّٰهِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

٦ وَبِسَيِّدِنَا الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ الْمُهَاجِرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

Ashab-ı Bedir'in İsimleri ve Fazileti

Prof. Dr. Ünal KILIÇ
Hattat Cafer KELKİT

Mart 2014
Ankara

أصحاب بدر
١٤٣٣
جعفر
رضوان الله عليهم أجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم